

பக்தி இலக்கியம்

பகுதி - II CC5 கவாயிதகல் 3 தரப்பள்ளி 5 பாடக்குறியீடு எண் : 18KP2105

பகுதி - மனித நேயத்தை உணர்த்தும் மதக் கருத்துக்களை உணர்த்தும்.

- மக்கள் - 1 மனித ஒருவரையொரு பெறுதல்
2 அன்போடு அன்பு என உணர்த்தும் மனித ஒருவரையொரு வளர்த்துதல்.
3 அன்புதரும் உயிர்களைத் தரும் அன்பு மனங்களைத் தரும் நன்மையினைத் தரும் உறுதி கொள்ளல்.

பகுதி - 1 திருஞானசம்பந்தர் - 2ஆம் திருமுறை.
திருநள்ளாறு பதிகம் "போகம் ஆதத..."
திருநாவுக்கரசர்-திருவென்றியூர்பதிகம்
"வண்டோங்கு செங்கமலங் கழுநீ..."
கந்தரமூர்த்தி கவாயிகள் - திருஆராபதிகம்.
"கனாயம் கடலும் மலையம் ..."

பகுதி - 2 திருமுனி திருமந்திரம்
மாக்கைக நிலையாமை, செல்வ நிலையாமை, இளமை
நிலையாமை

தலம் :

இன்றைய வழக்குத் திருநள்ளார்.

தலச்சிறப்பு :

பிரசித்திபெற்ற சனிபகவான் உறையும் திருத்தலம். பாண்டிச்சேரி மாநிலத்தில் உள்ளது. காரைக்காலுக்குப் பக்கம், திருச்சி, தஞ்சை, திருவாரூர், நாகப்பட்டினம், கும்பகோணம் போன்ற ஊர்களிலிருந்தும் பேருந்து வசதி உண்டு.

(தேனி கம்பம் பேருந்து சாலையில் 'குச்சனூர்' எனும் தலமும் சனி உறையும் தனித்தலமாகும். இச்சனி கயம்பு பாகராமர் வழிபட்ட தலம். கும்பகோணம் நாச்சிவாரி கோவில் அருகே திருநறையூர் முத்தீச்சரம் என்ற தலத்தில் ஒரு கோவிலில் (பாடல் பெற்ற கோவில் வேறொர் இடத்தில் உள்ளது.) சனி குடும்பச்சனி என வழங்கப்படுவதற்கு ஏற்ப மனைவி மக்களுடன், தாரதன் புடைகுழ உள்ளார்; திருவாரூர் அருகே உள்ள பாடல்பெற்ற தலமான கொள்ளிக்காடு திருக்கோவிலில் மகாலட்சுமி அருகே சனிபகவானானின் சந்நிதி அருகில் வன்னிமரம், பொங்குசாலை எனப்படுகின்றார். கையில் கலப்பை காணப்படுகின்றது. முருகன் தன் கையில் வில்கொண்டு விளங்குகின்றார். அடியார்கள் இத்தலங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து துயர்போக்கி நல்லின்பம் பெறுக.

நளன் பூசித்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. முதல் யுகத்தில் சூழிபுரீ எனவும், இரண்டாம் யுகத்தில் தரும்பாரண்யமெனவும், மூன்றாம் யுகத்தில் விடங்கபுரம் எனவும், நான்காம் யுகத்தில் நளேச்சரம் எனவும் கூறப்படுகிறது. பலர் பூசித்து மேன்மை பெற்றுள்ளனர். நான்முகன், திக்பாலர், திருமால், வகக்கன், காசிபர், அகத்தியர், அருக்கன், போஜன் போன்றோர் பூசித்து பேறு பெற்ற தலம். திருஞானசம்பந்தர் மதுரையில் சமணருடன் வாது செய்கையில் தீயிலிட்டும் வேகாநிஞ்சு பச்சைத் திருப்பதிகம் ஆகிய 'போகமார்த்த பூண்முலையான்' என்ற பதிகமும் இத்தலப்பதிகமே. இலிங்க மூர்த்தியின் திருவுருவம் தர்ப்பைக் கொழுந்துகள் சேர்த்தன போல் அடையாளங் கொண்டுள்ளதாம் உள்ளது.

பதிக வரலாறு :

திருத்தருமபுரத்தைப் போற்றிப் பரவியபின் நள்ளாற்றண்ணல் டி அம்புறுவாம் தன்மை கொண்டு நள்ளாற்றை நண்ணி 'போகமார்த்த' ல

எடுத்து 'நாகமார்த்த நம் பெருமான் மேயது நள்ளாறே' எனப் பதிகம் பாடித் திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரை நோக்கி 'இப்பதிகத்தை யாழில் வைத்து வாசிக்க' எனக் கூறித் தாமும் உடன் பாடி குழுமியிருந்தார் அனைவரையும் களிப்புக் கடலில் மிதக்கச் செய்தார் காழி வேந்தர். இத்திருப்பதிகமே சமணர் செய்த அனல்வாதத்தில் வெற்றி கண்ட பச்சைப் பதிகமாம். (தமிழை 'நீர் அறியும் நெருப்பறியும்' என்பர். ஆம்! திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் பாடிய தேவாரம் தீயில் இட்டபோது எரியாது தின்றது; வைகையாற்றில் சம்பந்தர் பெருமான் தேவாரத்தை சமணரிட அவ்வோலைகள் நீற்றினை எதிர்த்துச் சென்றது. இச்செயல்கள் பற்றியே மேற்கூறிய தொடரும் எழுந்தது.)

திருமுறை 1-49

பண்: பழந்தக்கராகம்

பெரியபுராணம் 456

இறைவன் : திருநள்ளாற்றீசர்
 இறைவி : போகமார்த்த பூண் முலையாள்
 தீர்த்தம் : நளதீர்த்தம்
 தலவிருட்சம் : தருப்பை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. போகம் ஆர்த்த பூண்முலையாள்
 தன்னோடும் பொன்னகலம்
 பாகம் ஆர்த்த பைங்கண் வெள்
 ளேற்றண்ணல் பரமேட்டி
 ஆகம்ஆர்த்த தோலுடையன்
 கோவண ஆடையின்மேல்
 நாகம் ஆர்த்த நம்பெருமான்
 மேயது நள்ளாறே.

1847

பொ.ரை

இறைவன், போகம் ஆர்த்த பூண் முலையாள் எனும் திருப்பெயர் கொண்ட உமையை உடனாகவும்; வேறாகவும் கொண்டு இடப வாகனத்தில் விளங்குபவர்; தன் கூறாகவும் அம்மையைக் கொண்டவர்; தோலாடையும், கோவண உடையும் கொண்டு அரவமும் அணிந்த பெருமான் பொருந்தி வாழ்வது நள்ளாறேயாம்.

2. தோடுடைய காதுடையன்
 தோலுடை யன்தொலையாப்
 பீடுடைய போர்விடையன்
 பெண்ணும்ஓர் பாலுடையன்

ஏடுடைய மேல்உலகோடு
ஏழ்கடலும் சூழ்ந்த
நாடுடைய நம்பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1848

பொ.ரை

பெருமான் தோடு கொண்ட செவியன்; தோலாடையன்; எக்
காலத்திலும் குறைவுறாத சிறப்புக் கொண்ட போர்க்குணங் கொண்ட
இடபவாகனன்; உமையொரு பாகன்; ஒன்றின்மேல் ஒன்றாகப்
பொருந்தி விளங்கும் மலரிதழ் அனைய ஏழு உலகங்களும் கடல்களும்
சூழ்ந்த நாடுகளில் விளங்கும் நம் பெருமானார் பொருந்தி வாழ்வது
நள்ளாறேயாம்.

3. ஆன்முறையால் ஆற்றவெண்ணீறு
ஆடி அணிஇழையோர்
பால்முறையால் வைத்தபாதம்
பத்தர்ப் பணிந்துஏத்த
மான்மறியும் வெண்மழுவும்
சூலமும் பற்றியகை
நான்மறையான் நம்பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1849

பொ.ரை

ஆவினின்று முறையுடன் நெறிமுறை வழுவாது தயாரிக்கப்பெறும்
திருநீற்றினைப்பூசி, இசைத்த அணிகலன்களைப் பூண்ட உமையை ஒரு
பாகங் கொண்டவர் ஈசன்; அப்பெருமானின் திருவடியை அடியார்கள்
பணிந்து ஏற்றிப் போற்றுவார்; மாணும், மழுவும், சூலமும் கரத்தில்
கொண்டு நான்மறையாளனாகிய அவர் உறைவது நள்ளாறே.

4. புல்கவல்ல வார்சடைமேல்
பூம்புனல் பெய்து அயலே
மல்கவல்ல கொன்றைமாலை
மதியோடு உடன்குழப்
பல்கவல்ல தொண்டர்தம்பொற்
பாதநி மூல்சேர
நல்கவல்ல நம் பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1850

பொ.ரை

நிரலாக இருந்து பொருந்தியுள்ள சடையில் கங்கையைக் கொண்டும் அடுத்து கொன்றை மாலையை அணிந்தும், சந்திரனைச் சூடி விளங்கியும், அடியார்கள் பல்கிப் பெருகி பெருமானின் திருவடி நிழலில் சேர்ந்து விளங்கிட நல்லவை நல்கும் பெருமான் மேவி உறைவது நள்ளாறே.

5. ஏறுதாங்கி ஊர்திபேணி
ஏர்கொள்இ ளமதியும்
ஆறுதாங்கும் சென்னிமேல்ஓர்
ஆடு அரவம் சூடி
நீறு தாங்கி நூல்கிடந்த
மார்பில் நிரை கொன்றை
நாறுதாங்கு நம் பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1851

பொ.ரை

இடபத்தைக் கொடியாகக் கொண்டும் வாகனமாகவும் அவ் இடபத்தை ஏற்றுக் காத்து, அழகிய இளமதியையும் கங்கையையும் கொண்டு ஆடிடும் அரவத்தையும் அணிந்து, திருநீற்றினைப் பூசி, முப்புரி நூல் விளங்க மார்பில் கொன்றை மலர் மாலை மணம் வீச நம் பெருமான் வீற்றிருப்பது நள்ளாறே.

6. திங்கள் உச்சி மேல் விளங்கும்
தேவன் இமையோர்கள்
எங்கள் உச்சி எம்மிறைவன்
என்றுஅடி யேஇறைஞ்சத்
தங்கள் உச்சி யால் வணங்கும்
தன்னடி யார்கட்டு எல்லாம்
நங்கள் உச்சி நம்பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1852

பொ.ரை

இறைவன் சந்திரனை மிக்க உயரத்தில் வைத்தவன்; தேவர்கள் எல்லோரும் எங்களுக்கு மேலான இறைவன் அவனே என்று திருவடியை வணங்கிப் போற்றுகின்றார். தலையால் வணங்கும் அடியார்களுக்கு எல்லாம் மேன்மையாவது நம் பெருமானே. அவர் விரும்பி உறைவது நள்ளாறே.

7. வெஞ்சுடர்ந்தீ அங்கை ஏந்தி
விண்கொள்முழவுஅதிர
அஞ்சிடத்துஞர் ஆடல்பாடல்
பேணுவது அன்றியும் போய்ச்
செஞ்சடைக்கோர் திங்கள்சூடித்
திகழ்தரு கண்டத்துள்ளே
நஞ்சடைந்த நம்பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1853

பொ.ரை

வெம்மை மிகுந்து சுடர் விடும் தீயை அழகிய கரத்தில் ஏந்தி, விண்ணையும் அதிர்ந்திடச் செய்யும்படி முழவு ஒலிக்க அஞ்சும் இடமாகிய இடுகாட்டில் ஒப்பற்ற பாடலும் ஆடலும் நடைபெறுமாறு விரும்பி மகிழ்வதும் அன்றி சிவந்த சடைக்கு ஒரு கலைப் பிறைச் சந்திரனைச் சூடி, நஞ்சினைக் கண்டத்திலே திகழுமாறு வைத்துள்ள நம்பிரான் விரும்பி உறைவது நள்ளாறே.

8. சிட்டம் ஆர்ந்த மும்மதிலும்
சிலைவரைத்தீ அம்பினால்
சுட்டுமாட்டிச் சுண்ணவெண்ணீறு
ஆடுவது அன்றியும் போய்ப்
பட்டம் ஆர்ந்த சென்னி மேலோர்
பால்ம தியம்சூடி
நட்டம் ஆடு நம்பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1854

பொ.ரை

வலிமை பொருந்திய சிறப்பான மும்மதில்களை, மேருமலையை வில்லாகக் கொண்டு, தீயை அம்பாகவும் கொண்டுச் சுட்டுப் பொகக்கிச் சாம்பலாக்கி, திருநீற்றினைப் பூசுவதோடல்லாமல், நெற்றிப்பட்டம் உடைய தலையின்மேல் வெண்பிறையைச் சூடி ஆடல் ஆடுகின்ற நம்பிரான் உறைவது திருநள்ளாறேயாம்.

9. உண்ணலாகா நஞ்சு கண்டத்து
உண்டுஉட னேஒடுக்கி
அண்ணலாகா வண்ண நீழல்
ஆழல் போல் உருவம்
எண்ணலாகா உள்வினை என்று
எள்க வலித்திருவர்
நண்ணலாகா நம் பெருமான்
மேயது நள்ளாறே.

1855

பொ.ரை

எவரும் உண்ண முடியாத, உண்ணப் பொருத்தாத நஞ்சிவன
உட்கொண்டு கண்டத்தில் தேக்கி ஒடுக்கி நிறுத்தியவர் பிரானார்; அவர்
யாவரும் அண்டி நெருங்க முடியாதவாறு வண்ணமிடு ஒளி பொருத்திய
தீப்போன்ற உருவினர்; அப்பிரான் எண்ணுதற்கு அரியதாகிய
வினைபால் உண்மையை உணராது நிற்கும் நான்முகனும் திருமாலும்
வலிந்து சென்று அடைய வேண்டும் என முயன்றும் தண்ணுவதற்கு
அரிதாய் விளங்குவது நள்ளாறே.

10. மாகமெய்யர் மண்ணடைத்தேரர்
குண்டர்குணமிலிகள்
பேகம்பேச்சை மெய்யென்று எண்ணி
அந்நெறி செல்லன்மின்
மூக வண்டார் கொன்றைசூடி
மும்மதி மும்முடனே
நாசம் செய்த நம்பெருமான
மேயது நள்ளாறே.

1856

பொ.ரை

மாகடைய உடலைக் கொண்ட பெளத்தர்களும், உண்ணும் கலனும்
கொண்டு விளங்கும் குண்டரான குணமற்றவர்களும் பேகம் பேச்சினை
மெய்யென்று எண்ணி அவர்கள் வழி செல்லன்மின். கொன்றை மலர்
சூடி மும்மதில் கொண்ட முப்புரங்களை உடன் அழித்த நம்பிரான் மேவி
இருப்பது நள்ளாறேயாம்.

11. தண்புனலும் வெண்பிறையும்
தாங்கிய தாழ்சடையன்
நண்பு நல்லார் மல்கு காழி
ஞானசம் பந்தனல்ல
பண்பு நள்ளாறு ஒத்து பாடல்
பத்தும்இ லவவல்லார்
உண்பு நீங்கி வானவரோடு
உலகில் உறைவாறே.

1857

பொ.ரை

தண்மை கொண்ட கங்கைகளையும் வெண்மையான பிரதையையும்
அணிந்திருப்பவர் பெருமான் அப்பிரானைப் போத்தி நட்சின் மிக்க
நயினார் மிகுத்து வசூழும் காழிப்பதி வாழ்ஞான சம்பந்தன் நற்பண்பின்
சிகரமான நள்ளாற்றின் எழுந்தருளிய பெருமானைப் பாடிய
இக்கிருப்பதிகத்தை ஒதவய்வார்கள் இப்பிறப்பில் அடைதற்கரிய வினைப்
பயன் நீங்கப்பெற்று விண்ணொள்களுடன் அவ்வுலகில் விளங்குவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

112. திருவொற்றியூர்

தலை:

சென்னை மாநகரின் ஒரு பகுதி மற்ற பிற பகுதிகளிலிருந்தும் மாநகர
பெருந்து வசதி உண்டு

தலைச்சிறப்பு:

மாநகரத்தா எனலும் மன்னன் தன் எய்தையக்குட பட்ட ஊர்களில் தியயிப
பஞ்சத்ததை தலிக்குடும் பொருட்டுத் திருக்கோயில் தலங்களின் கட்டளைகளைக்
குறைத்து எழுதச் சொல்லி பரையறிவிக்கச் செய்தபொழுது தியாகேசர்
ஏட்டில் வரிபிளந்து திருவொற்றியூர் நீங்கலாக என்று எழுதியிருந்ததால்
பெருமானார் எழுந்தறிவும் பெருமான ஆயினார் திருவிளக்குத் தொண்டு
செய்த வந்த கவிபுறாயனார் முத்திபெற்ற தலை கந்தார சங்கிவிபாயுத்
திருமணம் செய்த கொண்ட இடம் கந்தார சங்கிவிபாயுக்கு மகிழ்வுத்தின் கீழ்
செய்து கொடுத்த பிரமணம் ஒத்தத்தை முன்னிட்டு மகிழ்வு உற்சவம் மாதி
வாதத்தில் பிரபலமாக நிகழ்கிறது பெரிய கோயில்

திருக்கோயிலினுள் அநேக இலிங்கங்கள் உள் தியாகேசர் சந்நிதி விசேஷ
பெருமானுக்குக் கவசம் இட்டுள்ளனார். காந்ததிகை பெண்ணாய் அன்று மட்டும்
கவசம் நீக்கப்படும் இச்சந்நிதிக்கு ஒருபால் வட்டப்பாறையம்மன் என்று தூக்கை
அம்மன் சந்நிதி உள்ளது அம்மனின் முன்னே கிணறு ஒன்று பண்டு
இருந்ததாம் அதனை இப்பொழுது மூடியுள்ளனார் இச்சந்நிதிக்கு வடக்கே
ஆதிவிங்கம் வெகுபளபளப்பாய் உள்ளது சங்கிவிபாய் கந்தார இவர்களின்
உற்சவ விக்ரிகாங்கள் மணக்கொலத்தில உள்ளன பிரளய வெள்ளத்தை
விடக்கச் செய்தமையால் ஒற்றியூர் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர்

கயிலையங்கிரியில் பொழுது சாயங்காலத்தில் தாம் செய்கின்ற பிரதோஷ
நடனத்தைத் தரிசித்த நந்திதேவா அமாந்திருந்து தாம் செய்கின்ற நித்திய
நடனத்தையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளினால் நிறைவேற்றும்
பொருட்டுச் சிவனார் நடனம் செய்கின்றார் இதனைத் திருமால், நான்முகன்
ராமகிருஷ்ணர் என்பவர்கள் கண்டுகளித்து வணங்கிப் பேறுபெற்ற தலை
அகத்தியருக்குப் பெருமானார் தன் திருக்கலயான காட்சி கொடுத்த தலங்களில்
இதுவும் ஒன்று முற்றும் துரித்த படவுமென்று அடிக்குக்குப் பெய்க்கரும்பு
இனித்துப் படவுமென்றார் பெறுபெற்ற தலை இவரின் சமாதிககோயில்
தித்திருவொற்றியூர் திருக்கோயிலினின்றும் ஒரு கிலோமீட்டர் தொலைவில்
உள்ளது அப்ப பெருமானுக்குத் தனிக்கோயில் ஒன்று இவ்வூரில் உள்ளது

இத்திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள வடிவவடிவமமை மீது வளவல்
பெருமானுக்கு நீங்கா தலைப்பு உண்டு அம்மைய மிக சக்திவாய்ந்த

பெருமாடடி, செவ்வாய், வெள்ளிக்கிழமைகளில் நாங்க முடியாத மகளிர் கூட்டம் அம்மையின் சந்நிதியை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளும் ஒரே நாளில் வடிவுடையம்மையையும், திருவலிநாயம் ஐகதாம்பிகையையும், திருவேற்காடு வேற்கண்ணியம்மையையும் கண்டு வணங்கல் மிகச் சிறப்பாம் அடியார்கள் அம்மையைக் கண்டு திருவருள்பெற முற்படுவார்களாக

பதிக வரலாறு:

திருவாணியூர் சென்று பெருமானைப் பணிந்தேத்திய பின்னர் திருநாவுக்கரசர் திருமயிலை போந்து இறைவனை வணங்கித் திருவொற்றியூர் நண்ணி ஆற்று திருப்பதிகங்கள் பாடியருள்கின்றார்

திருமுறை 6-45 திருத்தாண்டகம் பெரியபுராணம் 336

இறைவன்	திபாகேசர், எழுத்தறியும் பெருமான்
இறைவி	வடிவுடையம்மை, திரிபுரகந்தரி
தீர்த்தம்	பிரமதீர்த்தம்
தலவிருட்சம்	மகிழ்மரம்

திருச்சிறப்புகள்

1. வண்டொங்கு செங்கமலங் கழுநீர் மல்கும்
 மதமத்துஞ் சோண்டமேல் மதியஞ் சூடித்
 திண்டொள்கள் ஆயிரமும் வீசி நின்ற
 திசைசேர நடமாடிச் சிவலோகனார்
 உண்டாந்துக் கலகுகுகோ ருறுதி வேண்டி
 ஒற்றியூர் மேய யொளிவண்ணார்
 கண்டென்றான் கனவகத்திற் கண்டேற் கென்றன்
 கடும்பிணியுஞ் சுடுந்தொழிலுங் கைவிட்டவே 2238

பொ.ரை

(அகத்துறைச் செய்தி கொண்டது. ஒற்றியூர்ப் பெருமான்மேல் காதல் கொண்ட ஒருத்தியின் கூற்றாக அமைந்துள்ளது.) இறைவன், தன் சடைமுடியின்மேல் ஊமத்தமவர், சத்திரன் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளவர்; தன் திண்டுதொள்கள் ஆயிரமும் வீசி நடனம் புரிபவர்; சிவலோகநாதர்; உலகம் நிலை பெறும் தன்மையில் கொடிய ஆலகால தஞ்சினை உண்டவர்; ஒற்றியூரில் ஒளிபுடன் திகழ்பவர்; நான் இப்பிராணைக் கனவிக் கண்டேன், அந்நிலையில் என் மனப்புழக்கமும், உடல் வெம்மையும் நீங்கின

ஆயிரம் பொன் வரைபோலும் ஆயிரம் தோலுடையானும்' (148)
 என முன்பே நம் நாபணர் அருளியுள்ளார்

2. அகத்தோர் பாம்பசைத்து வெள்ளே நேறி
 அணிகங்கை செஞ்சடைமே லார்க்கச் சூடிப்
 பாகத்தோர் பெண்ணுடையார் ஆணு மாவர்
 பசுவேறி யிழிதருமெம் பரம யோகி
 காமத்தால் ஐங்கணையாள் தன்னை வீழ்க்
 கனவலா எளிவிழித்த கண்மூன்றினார்
 ஓமத்தால் நான்மறைகள் ஓதல் ஓவா
 ஒளிதிகழும் ஒற்றியூ ருறைகின் நாரே.

2239

பொ.ரை

சிவனார் மார்பில் நெளியும் அரவினைக் கட்டி வெண்மையான
 இடபத்தில் ஏறி, கங்கையைச் சடையில் கொண்டும் உமையம்மையைத்
 தன் திருமேனியில் கொண்டும் விளங்குபவர்; இப்பிரான் பெண்ணு
 மாவர்; ஆணுமாவர்; விடைமேல் ஏறிவரும் பரமயோகி; காமத்தால் ஐந்து
 கணைகளைக் கொண்ட மன்மதனைத் தன் நெற்றிக் கண்ணால் எரித்து
 அழித்தவர்; நான்மறைகளையும் ஓத வேள்வி மல்கும் ஒளி திகழும்
 ஒற்றியூரில் வாழ்பவராவார்.

3. வெள்ளத்தைச் செஞ்சடைமேல் விரும்பி வைத்தீர்
 வெண்மதியும் பாம்பு முடனே வைத்தீர்
 கள்ளத்தை மனத்தகத்தே கரந்து வைத்தீர்
 கண்டார்க்குப் பொல்லாது கண்டீர் எல்லே
 கொள்ளத்தான் இசைபாடிப் பலியுங் கொள்ளீர்
 கோளரவுங் குளிர்மதியுங் கொடியுங் காட்டி
 உள்ளத்தை நீர்கொண்டீர், ஓதல் ஓவா
 ஒளிதிகழும் ஒற்றியூ ருடைய கோவே.

2240

பொ.ரை

சிவபிரான் செஞ்சடையில் விருப்பத்துடன் கங்கையை வைத்தார்;
 வெண்மையான சந்திரனுடனும், அரவத்தையும் உடன் வைத்தார்;
 காண்பாரை ஈர்க்கும் தன்மையினர்; பகலில் இசை பாடிப் பலியேற்கச்
 செல்வார்; ஆயினும் பலியும் கொள்ளக் கோளரவும், தண்மையான
 மதியையும், விடைக் கொடியையும் காட்டி உள்ளங்கவர் கள்ளவராவார்;
 மறை ஓததல் நீங்காநிலை கொண்டது திருவொற்றியூரேயாம்.

4. நரையார்ந்த விடையேறி நீறு பூசி
 நாகங்கச் சரைக்கார்த்தோர் தலைகை யேந்தி
 உரையாவந் தில்புகுந்து பலிதான் வேண்ட
 எம்மடிக ளும்மூர்தான் ஏதோ என்ன

விரையாதே கேட்டியேல் வேற்கண் நல்லாய்
 விடுங்கலங்கள் நெடுங்கு லுள் நின்ற தோன்றுந்
 திரையோதக் கரையேறிச் சங்க மூருந்
 திருவொற்றி யூரென்றார் தீய வாரே.

2241.

பொ.ரை

சிவனார் வெண்மையான விடைமேலேறி திருநீற்றினைப் பூசி,
 அவத்தை அரையில் கட்டிப் பிரமகபாலத்தைக் கையில் கொண்டு
 ஒவ்வோர் இல்லமாகச் சென்று இரந்து கேட்டிட, நான் அடிகளிடம்
 'தங்கள் ஊர் எது?' என்றேன். அதற்கு அவர் கடலில் மரக்கலங்கள் செல்லை
 அலைகள் மோதும் திருவொற்றியூர் என்றனர்.

5. மத்தமா களியானை யுரிவை போர்த்து
 வானகத்தார் தானகத்தா ராகிநின்று
 பித்தர்தாம் போலங்கோர் பெருமை பேசிப்
 பேதையரை யச்சுறுத்திப் பெயரக் கண்டு
 பத்தர்கள்தாம் பலருடனே கூடிப் பாடிப்
 பயின்றிருக்கு மூரேதோ பணியீ ரென்ன
 ஒத்தமைந்த உத்திரநாள் தீர்த்த மாக
 ஒளிதிகழும் ஒற்றியூ ரென்கின் றாரே.

2242

பொ.ரை

சிவனார் பெரும் மதங்கொண்ட யானையின் தோலைப் போர்த்து
 விண்ணில் இருக்க வேண்டிய அவர் என் இல்லத்தாராய் வந்து நின்று
 பித்தர்போல் தம் பெருமையையே பேசினபோது, 'நீர் பெண்டிரை
 அச்சுறுத்தி, பக்தரோடு ஆடியும், பாடியும் விளங்கும் நும் ஊர்தான் யாது?'
 என நவில 'உத்திர நாளில் சிறப்புடன் திகழும் ஒற்றியூரே' என உரைத்தார்.

6. கடிய விடையேறிக்காள கண்டர்
 கலையோடு மழவாளோர் கையி லேந்தி
 இடிய பலிகொள்ளார் போவா ரல்லர்
 எல்லாந்தா னிவ்வடிகள் யாரென் பாரே
 வடிவுடைய மங்கையுந் தாமு மெல்லாம்
 வருவாரை யெதிர்கண்டோம் மயிலாப் புள்ளே
 செடிபடு வெண்டலையொன் றேந்தி வந்து
 திருவொற்றி யூர்புக்கார் தீய வாரே.

2243

பொ.ரை

விரைவுடைய விடைமேலேறி, கரிய கழுத்துடைய காள கண்டர்
மானோடு, மழுவும் கைக்கொண்டு, மாவால் அமைந்த பிச்சையை ஏற்றுக்
கொள்ளாதவராகவும், அவ்விடத்தை விட்டு அகலாமலும் உள்ளதை
எண்ணி 'நீவிர் தாம் யார்?' என வினவ, அவர் வடிவுடைய மங்கை
யுந்தாமுமாய் வெண்டலை ஒன்று ஏந்தி மயிலாப்பூருக்குச் செல்வதுபோல்
திருவொற்றியூரில் புகுந்தார்.

இத்தல இறைவி பெயர் வடிவுடையம்மை. இப்பெயர் பயிலுமாறு
இப்பாடல் அமைந்துள்ளதைக் காண்க.

7. வல்லாராய் வானவர்க ளெல்லாங் கூடி
வணங்குவார் வாழ்த்துவார் வந்து நிற்பார்
எல்லேயெய் பெருமானைக் காணோ மென்ன
எவ்வாற்றல் எவ்வகையாற் காண மாட்டார்
நல்லார்கள் நான்மறையோர் கூடி நேடி
நாமிருக்கு மூர்பணியீ ரடிகே ளென்ன
ஒல்லைதான் திரைநேரி யோதம் மீளும்
ஒளிதிகழும் ஒற்றியூ ரென்கின் றாரே.

2244

பா.ரை

வல்லவராகிய வானவர்கள் அனைவரும் கூடி வணங்கியும் அதனால்
வாழ்த்துப் பெறவும் வந்து நிற்பார்கள்; பகற்காலத்தில் எம்பெருமானைக்
காணவில்லை எனவும் எவ்வழியிலும், எவ்வடிவிலும் காணப் பெறாராய்
மறைந்து நிற்க; நல்லார்களான நான்மறையோர் கூடி, நாமிருக்கும் இவ்வூர்
கடலில் ஓதம் விளங்கப்பெறும் திருவொற்றியூரே என்பர்; அப்பரமனைப்
பணிமின் என்பர்.

8. நிலைப்பாடே நான்கண்ட தேட கேளாய்
நெருநலைநற் பகலிங்கோ ரடிகள் வந்து
கலைப்பாடுங் கண்மலருங் கலக்க நோக்கிக்
கலந்து பலியிடுவே னேங்குங் காணென்
சலப்பாடே யினியொருநாட் காண்பே னாகில்
தன்னாகத் தென்னாகம் ஓடுங்கும் வண்ண
முலைப்பாடே படத்தழுவிப் போக லொட்டேன்
ஒற்றியூ ருறைந்திங்கே திரிவானையே.

2245

(தலைவி தோழிக்குக் கூறியதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது.) ஏடி! தோழி! நிலைப்பாடாக நான் கண்ட ஊரைப்பற்றிக் கேள்! நேற்றுப் பகலில் இங்கோர் அடிகள் வந்து கலைப்பாடும் கண் மலரும் நோக்கி நிலைகுலையைச் செய்ய வந்து கலக்கி இனி பல பொருள்களைக் கூட்டி எங்குங்காணாது கண்டபோது இறுகத் தழுவி இருந்து பின்னர் பிரிந்து செல்லவிடாமல் அமைத்தேன் அவர் ஒற்றியூரில் உறைந்து திரிபவராவர்.

9. மண்ணல்லை விண்ணல்லை வலய மல்லை
மலையல்லை கடலல்லை வாயு வல்லை
எண்ணல்லை யெழுத்தல்லை யெரியு மல்லை
யிரவல்லை பகலல்லை யாவு மல்லை
பெண்ணல்லை யாணல்லை பேடு மல்லை
பிறிதல்லை யானாயும் பெரியாய் நீயே
உண்ணல்லை நல்லார்க்குத் தீயை யல்லை
உணர்வரிய ஒற்றியூ ருடைய கோவே. 2246

பொ.ரை

சிவனார் மண்ணுலகினரா-இல்லை? விண்ணவரா-இல்லை. மலை, கடல், காற்று, எண், எழுத்து, தீ, இரவு, பகல், பெண், ஆண், அலி என்பவரா எனில் இல்லை; இப்பிரான் பெரியோனாகவும், நல்லார்க்குத் தீமையற்றவராகவும் விளங்குபவர்; இவரே ஒற்றியூர் உறையும் தலைவராவர்.

விளக்கம்:

இறைவன் ஒன்றாய் வேறாய், உடனாய் இருப்பவர். இது அத்துவித நிலை. (இது அல்ல, இதுவல்ல என அண்மைச் சொற்களால் சொல்லி இணைத்தது வேதம்.) இறைவன் எல்லாமாயும் உள்ளான். இஃது அவன் ஒன்றாய் இருத்தலைக் குறிக்கும் இறைவன் தன்மை; அதுமட்டுமல்ல. அவன் பொருள் தன்மையால் வேறாயுமுள்ளான். இது வேறாயிருத்தல் நிலை. இதனைக் குறிப்பிடுவதே இப்பாடல்.

10. மருவுற்ற மலர்க்குழலி மடவா ளஞ்ச
மலைதுளங்கத் திசைநடுங்கச் செறுத்து நோக்கிச்
செருவுற்ற வாளர்க்கன் வலிதான் மாளத்
திருவடியின் விரலொன்றால் அலற வூன்றி
உருவொற்றி யங்கிருவ ரோடிக் காண
ஓங்கினவவ் வொள்ளுலா ரிங்கே வந்து
திருவொற்றி யூர்நம்மு ரென்று போனார்
செறிவளைகள் ஒன்றொன்றாச் சென்ற வாறே. 2247

பொ.ரை

நல்மணம் பொருந்திய மலர்க்குழலியான உமை அஞ்ச கயிலை
மலையைப் பெயர்த்தெடுக்க முற்பட்ட அரக்கனின் செருக்கு அழியும்படி
அவன் வளமை குன்ற தன் திருவடிவிரல் ஒன்றினால் அடர்த்திட அதனால்
அவன் அலறிட, திருமாலும் நான்முகனும் ஆகிய இருவரும் தேடிக்காண
முடியாதபடி ஒங்கி உயர்ந்து நின்றவர் ஒற்றியூரரே ஆவர். இதுவே நம்
ணர் என்று கூறிச் சென்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

6. திருஆரூர் [1]

பதிக வரலாறு : சீர்காழிப்பதியை விட்டுப்புறப்பட்ட நம்பிஆரூரர். திருக்கோலக்கா, திருப்புன்கூர், திருமயிலாடுதுறை, அம்பர் மாகாளம், திருப்புகலூர் முதலிய தலங்களைக் கும்பிட்டுத் திருவாரூர் வந்து சேர்ந்தார். திருவாரூர் அன்பர்களுக்கு, 'நம்பி ஆரூரன் நாம் அழைக்க இங்கு வருகின்றான்; அவனை எதிர்கொண்டு அழைத்து வருக!' என இறைவர் கூறி அருளினார். ஊரை அலங்கரித்து, அடியார்கள் திருவாரூர் எல்லையில் வந்து வரவேற்றனர். வீதிவழியே செல்லும்போது, நம்பி, உடன் வந்த அடியார்களிடம், 'எமது பெருமான் விரும்பி எழுந்தருளி இருப்பது இத்திருவாரூரே ஆகும்; அவர் எம்மையும் ஆட்கொண்டு அருளுவாரோ? கேளுங்கள்!' என்னும் கருத்து அமைந்த இப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

தல வரலாறு : இது தஞ்சாவூர் நாகப்பட்டினம் சாலையில் நாகப்பட்டினத்திற்கு அருகே அமைந்துள்ளது. பிறக்க முத்தி தரும் தலம். பஞ்சபூதத் தலங்களில் பிருத்திவி (மண்) தலம். சப்த விடங்கத்தலங்களுள் முதல் தலமாக விளங்குவது. விறன்மிண்டர், நமிநந்தி, செருத்துணையார், தண்டியடிகள், கழற்சிங்கர் போன்ற நாயன்மார்களது சரிதத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையது. சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகை பாடியது; பரவையாரை மணந்தது; வலக்கண் பெற்றது முதலிய சரிதங்கள் இத்தலத்தில் நிகழ்ந்தவையே. 'திருவாரூர் தேர் அழகு' என்னும் பழமொழி இத்தலத்துத் தேரின் சிறப்பை விளக்குகிறது. கோயிலின் முன்றிலில் அமைந்துள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபம், தேவாசிரிய மண்டபம் எனப்படுகிறது. இங்கு அடியார்கள் கூடி இருப்பது வழக்கம். சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகை பாடி அருளிய மண்டபம் இதுதான்.

கவாமி : வன்மீக நாதர் (புற்றிடம் கொண்டார்)

திருமூலட்டான நாதர்

அம்மை	அல்லியம்	பூங்கோதை	அம்மை, கமலாம்பாள்
தீர்த்தம்			கமலாலயம்
தலமரம்			பாதிரி
பண்			காந்தாரம்

52. கரையும் கடலும் மலையும்
காலையும் மாலையும் எல்லாம்
உரையில் விரவி வருவான்
ஒருவன் உருத்திர லோகன்
வரையின் மடமகள் கேள்வன்
வானவர் தானவர்க்கு எல்லாம்
அரையன் இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

1

அருஞ்சொற்பொருள் : தானவர் - அசுரர்; அரையன் - அரசன்.

பொழிப்புரை : அடியார்களே! கரை, கடல், மலை என்று எல்லா இடங்களிலும்; காலை, மாலை என்று எல்லாப் பொழுதுகளிலும்; என் பேச்சிலும், பாட்டிலும் கலந்து நிற்கும் ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் சிவலோகத்துக்கு உரியவன்; மலையரசனின் இளமை பொருந்திய மகளாகிய உமாதேவியின் கணவன்; தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும் அரசன்; அப்பெருமானார் விரும்பி வீற்றிருப்பது இத்திருவாரூரே ஆகும்; அவர் எம்மையும் ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

53. தனியன் என்று என்கி அறியேன்
தன்னைப் பெரிதும் உகப்பன்
முனிபவர் தம்மை முனிவன்
முகம்பல பேசி மொழியேன்
கனிகள் பலஉடைச் சோலைக்
காய்க்குலை ஈன்ற கழுகின்
இனியன் இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

2

அருஞ்சொற்பொருள் : என்கி (எள்ளி) - இகழ்ந்து; முகம்பல பேசி - முகமன் உரைத்து.

பொழிப்புரை : அடியார்களே! தாய், தந்தை இல்லாத தனிஆள் என்று அவரை, நான் ஒருபோதும் இகழ்ந்து உரைத்தது இல்லை;

அதற்கு மாறாக அந்நிலையைப் பெரிதும் விரும்புவேன்; அவர்மீது வெறுப்பு கொள்பவர் மீது, நான் வெறுப்பு கொள்வேன்; முகமன் வார்த்தை கூற மாட்டேன்; கனி தரும் மரங்கள் பல நிறைந்து விளங்குவதும், காய்களுடன் கூடிய குலைகள் தள்ளிய பாக்கு மரங்கள் நிறைந்து இருப்பதும், ஆகிய சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவாரூரே, எம் இனியவனாகிய பெருமான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் தலம் ஆகும். ஆதலால் அவர் எம்மையும் ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

54. சொல்லில் குலாவன்றிச் சொல்வேன்

தொடர்ந்த வாக்கும்துணை அல்லேன்
கல்லில் வலிய மனத்தேன்

கற்ற பெரும்புல வாணர்
அல்லல் பெரிதும் அறுப்பான்

அருமறை ஆறங்கம் ஒதும்
எல்லை இருப்பதும் ஆரூர்அவர்

எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

3

அருஞ்சொற்பொருள் : ஆறு அங்கம் - சிகைடி, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோபிசிதம்.

பொழிப்புரை : அன்பர்களே! நான் ஆடம்பரமான சொற்களையே பேசுவேன்; என்னைத் தொடரும் கற்றம் முதலியவர்க்கு யாதொரு உதவியும் செய்ய மாட்டேன்; கல்லையும் விட வலிய மனம் உடையவன். ஆனால் இறைவரோ, நூல்கள் பலவற்றையும் கற்று, அதன் பயனாய், புலன்களை அடக்கி ஆள்வாரது, துன்பங்களைப் பெரிதும் போக்குபவர்; அரிய வேதங்களுக்கும், அதன் ஆறு அங்கங்களுக்கும் முடிந்த முடிபாய் விளங்குபவர்; அவர் விரும்பி வீற்றிருப்பது திருவாரூரே ஆகும். ஆதலால் அவர் எம்மையும் ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

55. நெறியும் அறிவும் செறியும்

நீதியும் நான்மிகப் பொல்லேன்
மிறையும் தறியும் உகப்பன்

வேண்டிற்றுச் செய்து திரிவேன்
பிறையும் அரவும் புனலும்

பிறங்கிய செஞ்சடை வைத்த
இறைவன் இருப்பதும் ஆரூர்அவர்

எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

4

கீ. சிவசூனம்

அருஞ்சொற்பொருள் : மிறை - குற்றம்; தறி - வெட்டு, பிரித்திடு.

பொழிப்புரை : அடியார்களே! நான் முறையான வாழ்க்கை நெறியைப் பின்பற்றாதவன்; அறிவற்ற மூடன்; கொள்கைப் பிடிப்பு இல்லாதவன்; நீதி தவறி வாழ்பவன்; குற்றம் புரிபவன்; மற்றவர்களோடு சேர்ந்து இருக்கும் விருப்பம் இல்லாதவன்; ஆனால் இறைவரோ, மிறைச் சந்திரனையும் பாம்பையும் கங்கையையும் ஒருசேர சடையில் வைத்திருக்கும் கருணையாளர். அவர் விரும்பி வீற்றிருப்பது திருவாருர். அதனால் அவர் எம்மை ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

56. நீதியில் ஒன்றும் வழுவேன்
நிட்கண் டகம்செய்து வாழ்வேன்
வேதியர் தம்மை வெகுளேன்
வெகுண்டவர்க் கும்துணை ஆகேன்
சோதியில் சோதிஎம் மானைச்
சுண்ண வெண்ணீறு அணிந்திட்ட
ஆதி இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

5

அருஞ்சொற்பொருள் : நிட்கண்டகம் - நடுநிலை தவறாமை; சுண்ணம் - பொடி; எம்மான் - எம்பிரான்.

பொழிப்புரை : அடியார்களே! நான் நீதி தவறாதவன்; நடுநிலை பிறழாதவன்; வேதம் கற்ற அந்தணர்மீது சினம் கொள்ளாதவன்; அப்படிச் சினம் கொள்வார்க்குத் துணை போகாதவன். இறைவனோ ஒளிக்கு ஒளியாக விளங்கும் எம்தலைவன்; வெள்ளை நிறத் திருநீற்றைப் பூசி இருக்கும் முதல்வன்; அவர் விரும்பி வீற்றிருப்பது திருவாருரே ஆகும். அதனால் அவர் எம்மை ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

57. அருத்தம் பெரிதும் உகப்பன்
அலவலை யேன்அலந் தார்கள்
ஒருத்தருக்கும் உதவியேன் அல்லேன்
உற்றவர்க்கும் துணை அல்லேன்
பொருத்தம்மேல் ஒன்றும் இலாதேன்
புற்றெடுத்து இட்டிடம் கொண்ட
அருத்தன் இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

6

அருஞ்சொற்பொருள் : அருத்தம் பொன், பொருள் அலவக அலமரல், வருந்துதல்; அலந்தார் துன்பம் அடைந்தார், பொருத்தம் தகுதி, இட்டிடம் விரும்பிய இடம்; அருத்தன் கடவுள்

பொழிப்புரை : அடியார்களே நான் பொன்னை மிகவும் விரும்புவன், பொருளாசை பாவம் என்று வருந்தவும் மாட்டேன், வருத்தம் அடைந்த யாருக்கும் இதுவரை உதவி செய்தது இல்லை; என்னைச் சார்ந்து இருப்பவர்களுக்கும் உதவி செய்தது இல்லை; மேலும் எந்தத் தகுதியும் இல்லாதவன்; அவ்வாறு இருக்க, புற்றை இடமாகக் கொண்டு, திருவாரூரில் விரும்பி வீற்றிருக்கும் கடவுள், எம்மையும் ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்.

58. சந்தம் பலஅறுக் கில்லேன்
சார்ந்தவர் தம்அடிச் சாரேன்
முந்திப் பொருவிடை ஏறி
மூவுலகும்திரி வானே
கந்தம் கமழ்கொன்றை மாலைக்
கண்ணியன் விண்ணவர் ஏத்தும்
எந்தை இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

7

அருஞ்சொற்பொருள் : பொரு விடை - போர் புரியும் இடபம்; கந்தம் - மணம்; கண்ணி - தலை மாலை.

பொழிப்புரை : அன்பர்களே! நான் சந்தம் நிறைந்த பாடல்கள் பலவும் பாடி அறியேன்; இறைவரது திருவடிகளை வணங்குவாரது திருவடிகளைச் சேர மாட்டேன் அவ்வாறு இருக்க, மணம் பொருந்திய கொன்றையைக் கழுத்திலும் தலையிலும் மாலையாகச் சூடியவரும்; தேவர்களால் விரும்பி வணங்கப்படுபவரும்; முனைந்து போர் செய்யும் இடபத்தின் மீது ஏறி, மூன்று உலகங்களுக்கும் சென்று வருபவரும்; எம் தந்தையும்; திருவாரூரில் விரும்பி வீற்றிருப்பவரும்; ஆகிய இறைவர், எம்மையும் ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

59. நெண்டிக்கொண் டேயும்க லாய்ப்பேன்
நிச்சய மேஇது திண்ணம்
மிண்டற்கு மிண்டுஅலாற் பேசேன்
மெய்ப்பொருள் அன்றி உணரேன்
பண்டுஅங்கு இலங்கையர் கோனைப்
பருவரைக் கீழ்அடர்த் திட்ட

அண்டன் இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

8

அருஞ்சொற்பொருள் : நெண்டுதல் - நெளிதல், வளைதல்;
மிண்டன் - திண்ணியன், முரடன்; அண்டன் - சிவன்.

பொழிப்புரை : அடியார்களே! நான் மெய்ப்பொருளாக விளங்கும்
இறைவரைத் தவிர, வேறு பொய்ப்பொருள்கள் பற்றி யாதும்
அறிய மாட்டேன்; மெய்ப்பொருளை அறியாத முரடர்களிடம்
முரட்டுத் தனமாகப் பேசுவேனே ஒழிய, மென்மையாகப் பேச
மாட்டேன்; மற்றவர்களிடம் வளைந்து கொடுத்தாவது இறைவனது
உண்மைத் தன்மை பற்றி எடுத்துரைப்பேன்; உறுதியாகச்
சொல்கிறேன்; இதுவே உண்மை. முன்பு ஒருமுறை இலங்கை
அரசன் இராவணனைக் கயிலை மலையின்கீழ் நெரிபடுமாறு செய்த
சிவபெருமான், விரும்பி வீற்றிருப்பது திருவாரூரே ஆகும். அவர்
எம்மையும் ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

60. நமர்பிறர் என்பது அறியேன்
நான்கண்ட தேகண்டு வாழ்வேன்
தமரம் பெரிதும் உகப்பன்
தக்கவாறு ஒன்றும் இலாதேன்
குமரன் திருமால் பிரமன்
கூடிய தேவர் வணங்கும்
அமரன் இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

9

அருஞ்சொற்பொருள் : தமரம் - ஆரவாரம்; அமரன் - தேவன்.

பொழிப்புரை : அடியார்களே! இவர் நம்மவர், இவர் ஏதிலார்
என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது; நான், 'கண்டதே காட்சி'
என்று கொள்ளும் வாழ்க்கை முறை உடையவன்; ஆரவாரத்தைப்
பெரிதும் விரும்புவேன்; 'தகுதி' என்று ஒன்றும் இல்லாதவன். ஆனால்
இறைவரோ; முருகன், திருமால், பிரமன், முதலியோரும், ஏனைய
தேவர்களும் கூடி நின்று வணங்கும், தேவதேவர் ஆவார். அவர்
விரும்பி வீற்றிருப்பது திருவாரூரே ஆகும். அதனால் அவர் நம்மை
ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

61. ஆசை பலஅறுக் கில்லேன்
ஆரையும் அன்றி உரைப்பேன்

பேசில் சழக்குஅலால் பேசேன்
 பிழைப்பு உடை யேன்மனம் தன்னால்
 ஓசை பெரிதும் உகப்பேன்
 ஒலிகடல் நஞ்சு அமுதுஉண்ட
 ஈசன் இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
 எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

10

அருஞ்சொற்பொருள் : அன்றி - பகை. சழக்கு - பொய். ஓசை - புகழ்
 பொழிப்புரை : அடியார்களே! நான், இன்னும் பல ஆசைகளில்
 இருந்து விடுபடவில்லை; யாரிடமும் பகை உண்டாகுமாறே
 பேசுவேன்; அதுவும் பொய் மட்டுமே பேசுவேன்; என் மனமும்
 இன்னும் பிழையானவற்றையே எண்ணுகிறது; புகழைப் பெரிதும்
 விரும்புகிறேன். ஆனால் இறைவரோ, ஆரவாரம் செய்யும் கடலில்
 இருந்து வெளிப்பட்ட விடத்தை உண்டு, அனைவரையும் காப்பாற்றிய
 கருணையாளர். அவர் விரும்பி வீற்றிருப்பது திருவாரூரே ஆகும்.
 ஆகையால் அவர் நம்மை ஆட்கொள்வாரோ? கேளுங்கள்!

62. எந்தை இருப்பதும் ஆரூர்அவர்
 எம்மையும் ஆள்வரோ என்று
 சிந்தை செய்ய்திறம் வல்லான்
 திருமரு வும்திரள் தோளன்
 மந்த முழுவம் இயம்பும்
 வளவயல் நாவல் ஆரூரன்
 சந்தம் இசையொடும் வல்லார்
 தாம்புகழ் எய்துவர் தாமே

11

அருஞ்சொற்பொருள் : திரு - அழகு. மந்த முழுவம் - மெல்ல
 ஒலிக்கும் மத்தளம்.

பொழிப்புரை : அழகுடன் கூடிய திரண்ட தோள்களை உடையவனும்;
 மத்தளம் மெல்ல ஒலிப்பதும், வளமுடைய வயல்கள் சூழ்ந்ததும்
 ஆகிய திருநாவலுரைச் சேர்ந்தவனும்; ஆகிய நம்பி ஆரூரன்;
 'எம் தந்தையாகிய இறைவர் இருப்பது திருவாரூர்; அவர் நம்மை
 ஆட்கொள்வாரோ?' என சிந்தித்துக் கேட்கும் வல்லமை உடையவன்.
 அவன் பாடிய இந்த சந்தப் பாடல்களை, இசையொடு பாடும்
 ஆற்றல் உடையவர், இவ்வுலகில் புகழ் அடைவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தீருமலர்

தீருமந்திரம்

2. யாக்கை நிலையாமை

மண்ஒன்று கண்டீர் இருவகைப் பாத்திரம்
திண்ணென்று இருந்தது தீவினை சேர்ந்தது
விண்ணின்று நீர்விழின் மீண்டும்மண் ஆனாற்போல்
எண்ணின்றி மாந்தர் இருக்கின்ற வாரே.

143

மண் ஒன்று - ஒரே தன்மையுடைய மண். மண் ஒன்றுதான். அதனாலான கலயங்கள் (பாத்திரங்கள்) இரண்டு. ஒரு பாத்திரம் தீயினால் கடப்பட்டதால் உறுதி உடையதாக இருந்தது (திண்மை - உறுதி). இன்னொரு பாத்திரம் பச்சை மண். கடப்படாதிருந்தது. அது மழை பெய்து தண்ணீரில் நனைந்தவுடன், கரைந்து மீண்டும் களி மண்ணோடு மண்ணாகக் கலந்து விட்டது. இது போலத்தான் உலக மக்கள் பலரும் உள்ளனர். தீயால் மண்கலம் திடப்படும். தீயிடப்படா பச்சை மண் கலம் நீரில் கரையும். எனவே இறையருளை உயிர்கள் உறுதுணையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பது குறிப்பு. எண் இன்றி - எண்ணிக்கை இன்றி. பரம்பொருள் எண்ணமின்றி என்றும் கொள்ளலாம்.

கூட வருவது பாவ புண்ணியமே

பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுந்தக்கால்
உண்டஅப் பெண்டிரும் மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழிநட வாதே.

144

பண்டம் என்றால் பொருள். இங்கே நல்வினை தீவினைகள். பெய் - நிரப்பப்பட்ட. கூரை - உடல். நல்வினை தீவினைகளை நுகர்வதற்கென்றே பெற்ற உடல், பழசாகி வயது முதிர்ந்து, தளர்ந்து விழுந்து விட்டால் (இறந்து ஒரு நாள் பிணமாகக் கீழே விழுந்துவிட்டால்), உயிருடன் இருக்கும்போது அவ்வுடலால் பயன் அடைந்த (உண்ட - பயன்பெற்ற) மனைவி மக்கள் அந்த உயிர் போன வழியே போக மாட்டார்கள். அதாவது, இறந்த உடலைத் தொடர்ந்து தாங்களும் இறந்துவிட மாட்டார்கள். ஆனால், அந்த உயிர்வாழும்போது செய்த நல்வறம், மேற்கொண்ட ஒழுக்கம், புண்ணியச் செயல்கள் அந்த உயிர்க்குத் துணையாக நெருங்கி நிழலாகச் செல்லும். மற்றவை எதுவும் கூட வராது. கூட வருவது செய்த புண்ணிய பாவங்களே (மண்டி - நெருங்கி).

யாரும் கூட வாரார்

ஊரெல்லாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
 பேரினை நீக்கிப் பிணம்என்று பேரிட்டுச்
 சூரைஅம் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
 நீரினில் மூழ்கி நினைப்பு அழிந்தார்களே.

145

ஊரெல்லாம் கூடி - ஊரில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒன்றுகூடி;
 ஒலிக்க அழுதிட்டு - ஒப்பாரி வைத்து ஒலமிட்டு அழுது புலம்பி; இறந்த
 அந்த உடலுக்குரிய உண்மைப் பெயரை ஒதுக்கிவிட்டு (பேரினை நீக்கி)ச்
 செத்த உடல் (பிணம்) என்று பெயர் சொல்லிச் சுடுகாட்டில் கொண்டு
 போய் வைத்து நெருப்பு மூட்டி எரித்துவிட்டு (சுட்டிட்டு)க் குளத்திலோ,
 ஆற்றிலோ குளித்து முழுகிவிட்டு, அதோடு இறந்த அவரைப் பற்றிய
 நினைவையும் அடியோடு மறந்து விடுகிறார்களே! என்ன மனிதர்கள்!
 என்ன வாழ்க்கை! என்ற இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, அழிந்தார்களே என்பதில்
 உள்ள ஏகாரம். சூரை அம் காடு - காட்டுக் கொடி படரும் இடம்.

போன உயிர் மீளாது

காலும் இரண்டும் முகட்டலகு ஒன்றுள
 பாலுள் பருங்கழி முப்பத் திரண்டுள
 மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந்தால்முன்
 போலுயிர் மீளப் புக அறியாதே.

146

காலும் இரண்டும் - இரண்டு கால்கள். முகட்டலகு ஒன்றுள -
 முதுகுத் தண்டாகிய உத்தரம் (முகட்டலகு) ஒன்று. பால் - பக்கவாட்டில்.
 பருங்கழி - சட்டங்கள் போன்ற விலா எலும்புகள். மேலுள கூரை - உச்சந்
 தலை. மீள - மீண்டும். இரண்டு கால்களாகிய சுவரின் மேல் முதுகுத்
 தண்டாகிய உத்திரத்தைச் சாத்தி, வலுவான சட்டங்கள் முப்பத்திரண்டை
 (விலா எலும்புகள்) பக்கவாட்டில் சாத்தி, தசையும் சதையும் சேர்த்துப்
 பூசிச் செய்தமைத்த கூரை வீடு இந்த உடல். இதில் உள்ளே இருக்கும்
 உயிர் ஒரு நாள் கபாலம் (தலை) திறக்க, (கூரை பிரிய) வெளியேறி
 விட்டால், மீண்டும் உள்ளே வர இயலாது. (அதற்கு வர வழி தெரியாது.
 அதாவது, செத்தவர் பிழைக்க மாட்டார் என்பது பொருள். எனவே
 அழியும் உடல் இது என்பது கூறப்பட்டது.)

மூச்சு நின்றது முதுகாட்டுப் பிணமாக

சீக்கை விளைந்தது செய்வினை மூட்டுஇற்ற
ஆக்கை பிரிந்தது அலகு பழுத்தது
மூக்கினில் கைவைத்து மூடிட்டுக் கொண்டுபோய்க்
காக்கைக்குப் பலி காட்டிய வாறே.

147

சீக்கை - சளி, கபம். சளி மிகுந்தது. முன் செய்த வினைகளின் தொடர்பு முடிவுற்ற இறுதிநாள் வந்துற்றது. உடலை விட்டுவிட்டு உயிர் போனது. உடல் பிணமானது. உடல் எலும்புகள் இறுக்கம் விட்டுத் தளர்ந்தன. அருகில் இருந்தவர்கள் மூக்கினில் கை வைத்துப் பார்த்தார்கள். மூச்சு ஓடவில்லை. எனவே, உயிர் போய்விட்டதை உறுதி செய்து கொண்டு, உடலை மூடி எடுத்துக் கொண்டு போய்க் காசங்களுக்குப் பலியிட்டு (பிணத்துக்கு வாய்க்கரிசி போடுவதைக் காக்கைக்குப் பலிகாட்டி என்கிறார்) இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்தனர். வினைமூட்டு - வினைத் தொடர்பு. இற்ற - முடிவுற்ற. ஆக்கை - இங்கே உடல். உயிர் போன உடலுக்கு ஏது மரியாதை என்பது பாடலின் விளக்கம்.

ஆடி அடங்கிற்று ஆனந்தம் எல்லாம்

அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்
மடக் கொடியாரொடு மந்தணம் கொண்டார்
இடப்பக்கமே இறை நொந்தது என்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்து ஒழிந்தாரே.

148

அடுதல் - சமைத்தல். அடிசில் - உணவு. மடக்கொடி - பெண். மந்தணம் - உடலுறவு. இறை - இதயம். நொந்தது - வலித்தது. வாய்க்குச் சுவையாக நன்கு சமைத்த உணவை உண்டு மகிழ்ந்தார். மனையாளோடு கூடிக் குலவி இன்புற்று மகிழ்ந்தார். திடீரென்று ஒருநாள் இடதுபக்கம் நெஞ்சு வலிக்கிறது என்றார். உடனே உடல் கீழே கிடக்கப் படுத்தார். பின்னர் எழுந்திருக்கவே இல்லை. இறந்தே போனார். இதுதான் வாழ்க்கை. இதுதான் உடல் அழியக் கூடியது என்பதற்கு அடையாளம்.

மாண்டவர் மீண்டு வாரார்

மன்றத்தே நம்பி மாடம் எடுத்தது
மன்றத்தே நம்பி சிவிகை பெற்றேறினால்
மன்றத்தே நம்பி முக்கோடி வழங்கினான்
சென்று அத்தாளன்னத் திரிந்திலன் தானே.

149

நம்பி - இங்கு தலைமகன். ஆண்களில் சிறந்தவனை நம்பி என்று சொல்வதுண்டு. தலைமகன் தனது பழைய வீட்டைப் புதுப்பித்து

மேல்மாடம் கட்டுவித்தான். பொற்சிவிகையிலே ஏறிப் பலரும் காணப் பவனிவந்தான். எல்லார்க்கும் புத்தாடைகள் வழங்கினான். என்ன செய்து என்ன! ஒரு நாள் திடீரென்று அவன் செத்துப் போனான். அவன் பெற்ற பிள்ளைகள் அப்பா என்று கதறி அழுதும், அவன் திரும்பி வரவேயில்லை. போனவன் போயே போனான். மாண்டவர் மீண்டு வாரார். யாக்கை நிலையாது என்கிறது பாடல். மன்றம் என்பதற்கு வீடு என்றும், தன் திருமணநாளில் என்றும் பொருள் கூறுவர். சிவிகை - பல்லக்கு. கோடி - புத்தாடை. முக்கோடி - உறவினர். பெரியோர், வறியவர் என மூவகையினருக்குத் தருவது முக்கோடி. அத்தா - அப்பா.

நேசம் பாசம் நெருப்பில் எரிந்தது

வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந்த அப்பதி
நேசம் தெவிட்டி நினைப்புஒழிவார் பின்னை
ஆசந்தி மேல்வைத்து அமைய அழுதிட்டுப்
பாசத்தீ சுட்டுப் பலி ஆட்டினார்களே.

150

வாசந்தி - திருமண நிச்சயம். பெண் பேசித் திருமணம் நிச்சயம் செய்து, மணம் முடித்துக் கூடிக்கலந்து மகிழ்ந்திருந்த தலைவன் மேல் வைத்த ஆசை நெருக்கம் காலப்போக்கில், திகட்டிப்போய்ச் சலிப்படையச் செய்து விட, அவனுடைய பாச நினைவுகளையும் பின்னர் மறந்துவிடுவர். இந்த நிலையில் கணவன் இறந்துவிட்டால், அவன் உடலைப் படையின் மேல்வைத்து, ஒப்பாரிவைத்து அழுது புலம்பித் தங்களின் அன்புப்பாசத்துக்கே தீவைத்துப் பிண்டம் போட்டார்களே! என்ன கொடுமை! இருக்கும் போது இருந்ததென்ன! உயிர் போனபின் நடந்ததென்ன? இதுதான் நிலையா யாக்கையின் நிலை, என்கிறது பாடல். பதி - கணவன். தெவிட்டு - சலித்து. ஆசந்தி - பாடை. அமைய அழுதல் - ஒப்பாரி வைத்து அழுதல். பாசத்தீ - அன்புக்குத் தீயிட்டு.

மூச்சடங்கப் பேச்சடங்க உயிரடங்கிப் போனது

கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந்து அச்சற
நெய்அட்டிச் சோறுண்ணும் ஐவரும் போயினார்
மைஇட்ட கண்ணாளும் மாடும் இருக்கவே
மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே.

151

கைவிட்டு - மருத்துவர்கள் நாடி விழுந்து விட்டது, இனித் தாங்காது, மருத்துவம் பார்த்துப் பயனில்லை என்று கைவிட்டு விட்டார்கள். நினைவு தடுமாறிவிட்டது (கருத்து அழிந்து). உடலில்

ஒட்டிய உயிர் மூக்க ஒடுங்கி விட்டது (அச்சு) வாசிக்க தெய்வீட முச்சமைத்த கவையான உணவை உண்டு மகிழ்ந்த மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்புலன்களும் (ஐவரும்) செயலிழந்து விட்டனர் (போயினர்). ஆனால் மணந்து கொண்ட, மை பூசிய கண்களுடைய மனைவி இருக்கிறாள். தேடிய செல்வம் இருக்கிறது. என்ன இருந்து என்ன செய்ய? உயிர் உடலை விட்டுப் போய் விட்டதே! உயிர் உடலை விட்டு விடை பெறும், இப்படித்தான். நாடி - கை மணிக்கட்டில் மருத்துவர் பார்க்கும் பித்த நாடி, வாத நாடி. அச்சு - உடலுக்கு அச்சுப் போன்ற உயிர். மாடு - செல்வம்.

துன்பம் துயரம் அந்திம காலம்

பந்தல் பிரிந்தது பண்டாரம் கட்டற்ற
ஒன்பது வாசலும் ஒக்க அடைத்தன
துன்புறு காலம் துரிசுவர மேன்மேல்
அன்புடை யார்கள் அழுது அகன்றார்களே.

152

பந்தல் - உடலாகிய மேல் போர்வை. பண்டாரம் - களஞ்சியம் - உயிராகிய பொக்கிஷம். ஒன்பது வாசல் - உடலில் உள்ள ஒன்பது வழிகள். கண்கள் இரண்டு, செவிகள் இரண்டு, மூக்குத் துவாரங்கள் இரண்டு. வாய் ஒன்று, சிறுநீர், மலப்பாதை என ஒன்பது. ஒக்க - ஒருசேர. துரிசுவர - முடிவுகாலம் நெருங்க. உயிரின் மேல் அமைத்த உடலாகிய பந்தல் பாழடைந்து விட்டது. உயிர்ச் செல்வம் வறண்டு விட்டது. ஒன்பது வாசல் கதவுகளும் ஒரே நேரத்தில் அடைபட்டு விட்டன. உயிர்க்கு முடிவு காலம் விரைந்து விட்டது (மேன்மேல்). அன்புடைய சுற்றத்தார்கள் அழுது புலம்பினார்கள். பின் அவர்களும் போய் விட்டார்கள். இதுதான் வாழ்க்கை, உலகியல் என்பது உணர்த்தும் பாடல் இது.

முடியுடை மன்னார்க்கும் முடிவு இதுதான்

நாட்டுக்கு நாயகன் நம்ஊர்த் தலைமகன்
காட்டுச் சிவிகை ஒன்றுஏறிக் கடைமுறை
நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன்னே பறைகொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாரே.

153

நாட்டுக்குத் தலைவனாக இருந்தவன். நமது ஊரில் மிகுந்த சிறப்பு. க்குரிய பெருமகளாகத் திகழ்ந்தவன். இன்று பாடையில் ஏறிக்

கடைசிப் பயணம் போகிறான். நாட்டு மக்கள் பின் தொடர்ந்து வர, முன்னே பறை ஒலிக்கப் போகிறது இறுதி ஊர்வலம். நாட்டுக்குத் தலைவனாக, ஊருக்குள் உயர்ந்தவனாக இருந்தவன் இன்று பெறுகின்ற மரியாதை இதுதான். உடலில் உயிர் இருக்கும் வரைதான் தலைமையும் தகுதியும் பெருமையும். உயிர் போய் விட்டால் உடல் பிணம்தான், போகுமிடம் சுடுகாடுதான் என்பது பாடல் கருத்து. நாயகன் - தலைவன். காட்டுச் சிவிகை - பாடை. கடைமுறை - கடைசியாக, இறுதிக்கடன். நம்பி - ஆண்மகன்.

கூற்றம் வந்தது, கோலம் கலைந்தது

முப்பதும் முப்பதும் முப்பத்து அறுவரும்
செப்ப மதிள்உடைக் கோயில்உள் வாழ்பவர்
செப்ப மதிள்உடைக் கோயில் சிதைந்தபின்
ஒப்ப அனைவரும் ஒட்டெடுத்த தார்களே.

154

முப்பதும், முப்பதும், முப்பத்தாறும் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள். அவை - ஆன்மதத்துவம்-24, நாடி 10, அவத்தை 5, மலம் 3, குணம் 3, மண்டலம் 3, பிணி 3, விகாரம் 8, ஆதாரம் 6, தாது 7, மரபு 10, கோசம் 5, வாயில் 9, ஆக 96. இந்தத் தொண்ணூற்று ஆறு தத்துவங்களும் செம்மையாக அமைந்த பாதுகாப்பு மதிலுடைய கோவிலுக்குள் வாழ்பவர், சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட பாதுகாப்பு மதிலுடைய அந்தக் கோவில் பாழடைந்து, பழுதடைந்து கெட்டபிறகு, அந்தக் கோவிலுள் இருந்தவர்கள் அனைவரும் ஒருசேர ஒடிவிட்டார்கள். உயிர் போய் உடல் அழியத் தத்துவங்கள் தாமே நீங்கும் என்பது கருத்து. செப்ப - சிறப்பாக, செம்மையாக. மதிள் - மதில். சிதைதல் - கெட்டழிதல். ஒப்ப - ஒன்றாக.

மாடு மனை உறவு காடு வரைதான்

மதுணர் குழலியும் மாடும் மனையும்
இதுணர் ஒழிய இதணமது ஏறிப்
பொதுணர் புறம்சுடு காடது நோக்கி
மதுணர் வாங்கியே வைத்தகன் றார்களே.

155

தேன் ஊறும் மலர்கள் சூடிய கூந்தலுடைய மனைவியும் மக்களும் செல்வமும் வீடும் என்று இருந்த இந்த ஊராகிய உடலில் இருந்து உயிர் போய்விட, இறந்த உடலைப் படையில் ஏற்றி ஊருக்கு வெளியே பொதுவாக உள்ள சுடுகாட்டை நோக்கிச் சென்று துன்ப மயக்கத்துடனே, படையிலிருந்து உடலை எடுத்துச் சிதையில் வைத்துத் தீமூட்டிச் சென்று

கடைசிப் பயணம் போகிறான். நாட்டு மக்கள் பின் தொடர்ந்து வர, முன்னே பறை ஒலிக்கப் போகிறது இறுதி ஊர்வலம். நாட்டுக்குத் தலைவனாக, ஊருக்குள் உயர்ந்தவனாக இருந்தவன் இன்று பெறுகின்ற மரியாதை இதுதான். உடலில் உயிர் இருக்கும் வரைதான் தலைமையும் தகுதியும் பெருமையும். உயிர் போய் விட்டால் உடல் பிணம்தான், போகுமிடம் சுடுகாடுதான் என்பது பாடல் கருத்து. நாயகன் - தலைவன். காட்டுச் சிவிகை - பாடை. கடைமுறை - கடைசியாக, இறுதிக்கடன். நம்பி - ஆண்மகன்.

கூற்றம் வந்தது, கோலம் கலைந்தது

முப்பதும் முப்பதும் முப்பத்து அறுவரும்
செப்ப மதிள்உடைக் கோயில்உள் வாழ்பவர்
செப்ப மதிள்உடைக் கோயில் சிதைந்தபின்
ஒப்ப அனைவரும் ஒட்டெடுத்தார்களே.

154

முப்பதும், முப்பதும், முப்பத்தாறும் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள். அவை - ஆன்மதத்துவம்-24, நாடி 10, அவத்தை 5, மலம் 3, குணம் 3, மண்டலம் 3, யிணி 3, விகாரம் 8, ஆதாரம் 6, தாது 7, மரபு 10, கோசம் 5, வாயில் 9, ஆக 96. இந்தத் தொண்ணூற்று ஆறு தத்துவங்களும் செம்மையாக அமைந்த பாதுகாப்பு மதிலுடைய கோவிலுக்குள் வாழ்பவர், சிறப்பாகச் செய்யப்பட்ட பாதுகாப்பு மதிலுடைய அந்தக் கோவில் பாழடைந்து, பழுதடைந்து கெட்டபிறகு, அந்தக் கோவிலுள் இருந்தவர்கள் அனைவரும் ஒருசேர ஓடிவிட்டார்கள். உயிர் போய் உடல் அழியத் தத்துவங்கள் தாமே நீங்கும் என்பது கருத்து. செப்ப - சிறப்பாக, செம்மையாக. மதிள் - மதில். சிதைதல் - கெட்டழிதல். ஒப்ப - ஒன்றாக.

மாடு மனை உறவு காடு வரைதான்

மதுஊர் குழலியும் மாடும் மனையும்
இதுஊர் ஒழிய இதணமது ஏறிப்
பொதுஊர் புறம்சுடு காடது நோக்கி
மதுஊர் வாங்கியே வைத்தகன் றார்களே.

155

தேன் ஊறும் மலர்கள் சூடிய கூந்தலுடைய மனைவியும் மக்களும் செல்வமும் வீடும் என்று இருந்த இந்த ஊராகிய உடலில் இருந்து உயிர் போய்விட, இறந்த உடலைப் படையில் ஏற்றி ஊருக்கு வெளியே பொதுவாக உள்ள சுடுகாட்டை நோக்கிச் சென்று துன்ப மயக்கத்துடனே, படையிலிருந்து உடலை எடுத்துச் சிதையில் வைத்துத் தீமூட்டிச் சென்று

விட்டார்கள். மதுணர் - தேன்உறும். மது - தேன். குழல் - கூந்தல். மாடு - செல்வம். இதணம் - பாடை. புறம் - ஊருக்கு வெளியே. மதுணர் - மயக்கத்தோடு. வாங்கி - எடுத்து.

தேடிய செல்வம் கூட வராது

வைச்ச அகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்கள்
அச்ச அகலாது என நாடும் அரும்பொருள்
பிச்சது வாய்ப்பின் தொடர்வுறு மற்றவர்
எச்சகலா நின்று இளைக்கின்ற வாறே.

156

வைச்ச அகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்கள் - இறந்த பின் உடலைச் சுடுகாட்டில் - சிதையில் வைத்துத் தீ மூட்டிவிட்டுப் பின், அவரவர் அவரவர் பணியைப் பார்க்க ஆரம்பித்து விடும் - இறந்தவர் நினைப்பும் மறந்து விடுவது உலக இயல்பாக இருப்பதைக் கண்டும், மனிதர்கள் உடலாகிய அச்சை விட்டு உயிர் பிரியாது என்ற நினைப்பில் ஓடி ஓடி அவர்கள் தேடும் அருமையான பொருட்கள் மேல் ஆசை வைத்துத், தேடுவதைத் தொடர்ந்து, மற்றவர்களும் ஆசைப்பட்டு அலைந்து, அவர்களும் தங்கள் பெருமை இழந்து சிறுமை உறுகிறார்களே! இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா என்னும் ஏளனம், இரக்கக் குறிப்பு பாடல் பொருள். வைச்ச - வைத்து. பிச்ச - பித்து. எச்ச - பெருமை.

பல நாள் உறவு ஒரு நாளில் போகும்

ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரும் மக்களும்
ஊர்த்துறைக் காலே ஒழிவர் ஒழிந்தபின்
வேர்த்தலை போக்கி விறகிட்டு எரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதிஇல் லாரே.

157

வாழும்போது, போற்றிக் கொண்டாடி உறவாட வந்த உறவினரும், மனைவி மக்களும், ஊருக்கு வெளியே உள்ள நீராடும் இடம்வரை வருவர். வந்த பின், தலை மூழ்கி, உடலைச் சுடலையில் வைத்துத் தீமூட்டித் தலை மூழ்குவர். இந்த அன்பில்லாத மக்கள், பல காலம் பழகிய உறவுக்குச்சில நொடிகளில் முழுக்குப் போட்டு விடுகிறார்களே! நியாயமா, இது! இல்லை என்பதால், இவர்களை நீதியில்லார் என்றார். ஆர்த்தெழு - ஆரவாரித்து வரும். ஊர்த்துறை - ஊரில் உள்ள நீராடும் இடம். வேர்த்தலை - உடல் புழுக்கத்தை. விறகு - எரிகட்டை. நீர்த்தலை - நீரில்.

இறந்த உடலுக்கு இதுதான் மரியாதை

வளத்துஇடை முற்றத்துஓர் மாநிலம் முற்றும்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வனைந்தான்
குடம்உடைந்தால் அவை ஓடென்று வைப்பர்
உடல்உடைந்தால் இறைப் போதும் வையாரே.

158

இப்பாடலில் உயிர்த் தோற்றம் உணர்த்தப்படுகிறது. வளத்து இடை - வளமையான இடை. முற்றம் - முன்னிடம். ஓர் மாநிலம் முற்றும் - ஒவ்வொரு நாட்டிலும், உலகம் முழுவதும். குளம் - கருப்பை. மண் - இங்கே உயிரணு. குயவன் - படைப்புக்குத் தலைவன். வனைந்தான் - தோற்றுவித்தான். உலகம் முழுவதும் உயிர்த்தோற்றம் இப்படித்தான் நிகழ்கிறது. இடையின் முன்பாகக், கருப்பையாகிய குளத்திலிருந்து, உயிரணுக்களான மண் கொண்டு உயிர்கள் உற்பத்தியாகின்றன. இது உயிர்த் தோற்றம். இன்னொரு பக்கம், குளத்தில் மண்ணெடுத்துக் குயவன் சட்டிபானை செய்கிறான். அவன் செய்த மண் குடம் உடைந்து விட்டால், அதை ஓடென்று ஒதுக்கி வைப்பார்கள். ஆனால், உயிர்த் தலைவன் உற்பத்தி செய்த உடல், உயிர் போய்ப் பிணமாகி விட்டால் (உடைதல் - உயிர் போதல்) நொடிப் பொழுதுகூட அதை வீட்டில் வைத்திருக்க மாட்டார்கள். இறைப் பொழுது - நொடிப் பொழுது.

உயிர் போனது எங்கோ

ஐந்து தலைப்பறி ஆறு சடைஉள
சந்தவை முப்பது சார்வு பதினெட்டுப்
பந்தலும் ஒன்பது பந்தி பதினைந்து
வெந்து கிடந்தது மேல் அறியோமே.

159

ஐந்து தலைப் பறி - தலையிலுள்ள ஐந்து புலன்கள். ஆறு ஆதாரங்கள். சந்து - எலும்பு மூட்டுகள். சார்வு - சார்ந்த, பொருந்திய. பந்தல் - மேலாகப் போடப்பட்ட விதானம். பந்தி - வரிசை. மனித உடலில் ஐம்புலன்கள், ஆறு ஆதார நிலைகள் உள்ளன. முப்பது எலும்பு மூட்டுகளும், அதன்மேல் சார்த்தப்பட்டுள்ள பதினெட்டு எலும்புகளும், ஒன்பது இந்திரியங்களும், வரிசையாக அமைந்த பதினைந்து எலும்புகளும் (ஆகிய இவை எல்லாம் இணைத்துச்) சேர்த்தமைத்த உடல்

நெருப்பில் வெந்து (உயிர்போனபின் பிணமாகக்) கிடந்தது. ஆனால், அதற்குள் இருந்த உயிர் போனதெங்கே? தெரியவில்லையே!

அழியும் உடம்பிது அறிக

அத்திப் பழமும் அரைக்கீரை நல்வித்தும்
கொத்தி உலைப்பெய்து கூழ்அட்டு வைத்தனர்
அத்திப் பழத்தை அரைக்கீரை வித்துண்ணக்
கத்தி எடுத்தவர் காடு புக்காரே.

160

அத்திப்பழம் - உடல். அரைக்கீரை - உயிர். உலை - கருப்பை. கூழ் - வாழ்க்கை. அத்திப் பழமும் அரைக்கீரை விதையும் சேர்த்து, உலையில் போட்டு, உண்ணக் கூழ் செய்து வைத்தனர் என்பது மேலோட்டமான செய்தி. இதன் உண்மைப் பொருள். உடலும் உயிரும் (அத்திப்பழமும் அரைக்கீரையும்) கருப்பையில் உயிர்ப்படைந்து வளர்ந்து உடலெடுத்துப் பிறந்து உயிர் வாழத் தொடங்கியது. காலப் போக்கில் ஒரு நாள் உயிர் உடலைவிட்டுப் போய் விட்டது. உடனே அழுது புலம்பி மற்றவர்கள் அந்த உடலைச் சுடுகாட்டுக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். கத்தி - அழுது புலம்பி.

வீடு பழுதானால் வீழ்ந்து படும்

மேலும் முகடில்லை கீழும் வடிம்பில்லை
காலும் இரண்டு முகட்டலக்கு ஒன்றுண்டு
ஒலையான் வேய்ந்தவர் ஊடு வரியாமை
வேலையான் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளிகையே.

161

மேல் முகடு - தலை. வடிம்பு - தாங்கும் பகுதி. முகடு - மேலிடம். அலக்கு - கழுமுனை. ஊடு - இடையே. வரியாமை - செலுத்தாமை. வேலை - அழகு. வெள்ளித்தளி - கக்கிலத்தாலான உடல். உடலுக்கு மேலே உள்ள தலைக்கு மூடி இல்லை (வீட்டுக்கு மேல் கூரை); கீழேயும் அடித்தளம் இல்லை. இரண்டு கால்கள் மட்டும் இருக்கின்றன. நடுக்கால் முதுகுத் தண்டின் மேலே கழுமுனை ஒன்று உள்ளது. தலைக் கூரையைத் தசையால் மூடியவர் (ஒலையால் வேய்ந்தவர்) கழுமுனை நாடி வழியே பிராணனைச் செலுத்தத் தவறினர். இதனால் அழகுறச் செய்யப்பட்ட (வேய்ந்த) வெண்ணிறச் கக்கிலத்தாலான இந்த உடம்பு அழிகிறது. வெண்தளி - வெண்ணிறத் தசைக் கோயில் எனலுமாம். தளி - கோயில்

மரணம் மனிதனின் துயரம்

கூடம் கிடந்தது கோலங்கள் இங்கில்லை
ஆடும் இலையமும் அற்றது அறுதலும்
பாடுகின் றார்சிலர் பண்ணில் அழுதிட்டுத்
தேடிய தீயினில் தீயைவைத் தார்களே.

162

கூடம் - வீடு. இன்னொரு பொருள் உடல். கோலம் - மாக்கோலம். இன்னொரு பொருள் அழகு. ஆடும் இலையம் - கொண்டாட்டம். இன்னொரு பொருள் பிராண ஓட்டம். வெளிப்படத் தெரியும் பொருள், வீடு இருக்கிறது; அதிலே கோலங்கள் அழகுகள் இல்லை. ஆட்ட பாட்டம் இல்லை என்பது பாடலின் உட்பொருள். உடல் வெறும் கூடாகிக் கீழே கிடக்கிறது. அது முன்பு செய்து கொண்டிருந்த அழகு அலங்காரங்கள் இப்போது இல்லை. அந்த உடலின் உள்ளே ஓடிக்கொண்டிருந்த பிராண ஓட்டம் (உயிர்க் கூத்து) ஓய்ந்து விட்டது. ஓய்ந்ததனால் (உயிர் போனதால்) சிலர் ஒப்பாரி வைத்து அழுது, தீயை மூட்டிச் செய்த உடலை எரித்து விட்டார்களே. இருக்கும் வரைதான் எல்லாம். இறந்தால் பிணம்தான் என்பது குறிப்பு. பண் - இராகம். ஒப்பாரி வைத்து இராகம் போட்டு அழுவதைப் பண்ணில் அழுதிட்டு என்கிறார்.

பிறப்பும் இறப்பும் பெருந்துயர் அறிக

முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில்
இட்டது தானிலை ஏதேனும் ஏழைகள்
பட்டது பார்மணம் பன்னிரண்டு ஆண்டினில்
கெட்டது எழுபதில் கேடு அறியீரே.

163

கருமுட்டை முந்நூறு நாட்களில் ஒரு குழந்தையாகப் பிறந்தது. பிறந்த குழந்தை உடல் அமைப்பு எதுவும் நாம் விரும்பியபடி வந்ததல்ல - அமைந்ததல்ல. ஏழைகள் - அறிவிலிகளே! இப்படிப் பிறந்த குழந்தை பன்னிரண்டு ஆண்டுகளில், பார்மணம் - உலக இயல்புகளை உணர ஆரம்பிக்கும். பிறகு எழுபது வயதில் இறந்து படும். இவ்வளவு துன்பம் இப்பிறப்பில். ஏ... மனிதர்களே! நீங்கள் இதை அறிந்துணர மாட்டீர்களா? உடல் அநித்தியம் என்பதை உணரமாட்டீர்களா என்பது பொருள். பார்மணம் - உலகியல். பட்டது - படிந்தது. கெட்டது - இறந்துபட்டது. கேடு - துன்பம்.

பகலும் இரவும் போலப் பிறப்பும் இறப்பும்

இடிஞ்சில் இருக்க விளக்கெரி கொண்டான்
முடிஞ்சது அறியா முழங்குவர் மூடர்
விடிஞ்ச இருளாவது அறியா உலகம்
படிஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாரே.

164

இடிஞ்சில் அகல் விளக்கு விளக்கெரி எரியும் விளக்கின் ஒளி. முடிஞ்சது முடிந்து போவது. முழங்குதல் பிறற்றுதல். படிஞ்சு பற்றிக் கொண்டு. பதைக்கின்ற வாரே கவலைப் படுகின்ற செயல். அகல்விளக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அதில் கடர் விட்டுக் கொண்டிருந்த ஒளியைக் காலன் கவர்ந்து சென்று விட்டான் (உடல் இருக்க உயிர் போய்விட்டது). உடல் அழியக் கூடியது என்பதை உணராத மூடர்கள் வெறும் பேச்சுப் பேசுவார்கள். பொழுது விடிந்தால் (விடிஞ்சு) பிறகு இருட்டு வரும். பகலும் இரவும் மாறி மாறி வரும் (பிறப்பும் இறப்பும் போல) என்பதை உணராமல், உலகத்து மாந்தர், சாகும் உடலைச் சாகவதமானது என்றெண்ணிக் கொண்டு, வருத்தப்படுகிறார்களே! என்ன அறியாமை என்பது குறிப்பு.

நந்தியைத் துதிப்பார்க்கு நரகம் இல்லை

மடல்விரி கொன்றையன் மாயன் படைத்த
உடலும் உயிரும் உருவம் தொழாமல்
இடர்படர்ந் தேழா நரகிற் கிடப்பர்
குடர்பட வெம்தமர் கூப்பிடு மாறே.

165

இதழ் விரித்த கொன்றை மலர்மாலை அணிந்த மாயன் படைத்த இந்த உடலில் உள்ளே, உள் ஒளிர் சோதியாக விளங்கும் இறைவனை வணங்காமல் வாழ்பவர், மிக விரும்பிய கற்றத்தார்கள், குடல் அறுந்து விழக் கூப்பிட்டுக் கதறும் வண்ணம், வருத்தும் நரகங்கள் ஏழிலும் வதைபடுவர். பரமனைப் பணியாதவர் படு நரகில் வீழ்வார். மடல் - பூவிதழ். மாயன் - மாயைக்கு மூலமான சிவன். இடர் - துன்பம். ஏழா - ஏழு. குடர்பட - குடல் அறுந்து விழ. வெம்தமர் - விருப்பமிக்க கற்றத்தார். கூப்பிட - அழுது கூக்குரலிட.

மன்னருக்கும் மரணம் உண்டு

குடையும் குதிரையும் கொற்றவாளும் கொண்டு
இடையும் அக்காலம் இருந்து நடுவே
புடையு மனிதனார் போகும் அப்போதே
அடையும் இடம்வலம் ஆருயிர் ஆமே.

166

வெண்கொற்றக் குடையும், விரைந்தோடும் குதிரைப் படையும், அரசற்குரிய வீர வாளும், செங்கோலும் கைக்கொண்டு, செல்லும்

காலத்திலும் (இடையம்), நடுவிலும் (நடுவே) கூடவும் கற்றிலும் (புடையம்) மனிதர் சூழ இருக்கும் காலத்திலும் கூட, உடலில் உள்ள இந்த அரிய உயிர் இடம் வலமாகச் சென்று அடங்கிவிடும். கொற்றம் அரசாட்சி, அடையம் - அடங்கும். பாராளும் மன்னர் புடைசூழ வந்தாலும், போகும் உயிரைப் போகாது தடுக்க இயலாது.

உயிரற்ற உடலுக்கு ஏது பாராட்டும் பழியும்

காக்கை கவரில்என் கண்டார் பழிக்கில்என்
பாற்றுளிப் பெய்யில்என் பல்லோர் பழிச்சில்என்
தோற்பையுள் நின்று தொழில்அறச் செய்தூட்டும்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனஇக் கூட்டையே.

167

காகங்கள் கொத்தித் தின்றால் என்ன? கண்டவர்கள் தூற்றினால் என்ன? பால் துளிகளை மேலே தெளித்தால் என்ன? பலரும் புகழ்ந்து பேசினால்தான் என்ன? தோலாகிய பைக்குள் இருந்து கொண்டு, இந்த உடல் தொழில்பட, வினை செய்ய, முற்றிலும் இவ்வுடல் இயங்கக் காரணமாக இருக்கிற - உடலை இயக்குகிற சூத்திரதாரி - உயிர் உடலை விட்டுப் போன பின்னே, உயிரற்ற உடலுக்கு - செத்த பிணத்துக்குப் பழி, பாராட்டு, பால் தெளிப்பு ஏது செய்துதான் என்ன பயன் என்பது பாடலின் பொருள். பழிக்கில் - பழித்துப் பேசுதல். பழிச்சில் - புகழ்ந்து பேசுதல். தொழில் அறச் செய்தூட்டும் - வினை முற்றும் செய்ய இயக்கும். கூத்தன் - ஆட்டிப் படைக்கும் சூத்திரதாரி, உயிர்க் கூடு - உயிர் போன உடல்.

3. செல்வ நிலையாமை

அருளும் அரசனும் ஆனையும் தேரும்
பொருளும் பிறர்கொள்ளப் போவதன் முன்னம்
தெருளும் உயிரொடும் செல்வனைச் சேரின்
மருளும் பிணையவன் மாதவம் அன்றே.

168

அருளுடைய அரசு பதவியும், யானைப் படையும், தேர்ப்படையும், திரண்ட பெரும் செல்வமும் ஆகிய இவற்றை எல்லாம் பிறர் கொண்டு செல்வதற்கு முன்பாகத் தெளிந்த உள்ளத்தோடு, உயிர்ச் செல்வனாகிய இறைவன் அருளை அடையப் பெற்று விட்டால், பிறகு அவன் பெரிய தவத்திலே கூட மயங்கமாட்டான் - விரும்பமாட்டான். தெருள் - தெளிவு. சேரின் - அடையப் பெற்றால். மருள் - மயக்கம்.

செல்வ மழை பொழியும் சிவன் அருள்

இயக்குறு திங்கள் இருட்பிழம்பு ஒக்கும்
துயக்குறு செல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா
மயக்கற நாடுமின் வானவர் கோனைப்
பெயல்கொண்டல் போலப் பெரும்செல்வ மாமே.

169

இயக்குறு திங்கள் - நன்கு ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்த நிலவு. ஒளி இழந்து கரிக்கட்டை ஆனதைப் போல (இருட் பிழம்பு ஒக்கும்), தேயும் செல்வம் குறைவதால் வரும் துன்பத்தைச் சொல்லவும் வேண்டாம். எனவே, பொருட்செல்வத்தின் மேல் வைத்த மயக்கம் - பற்று நீங்கத் தேவாதி தேவர்கள் தலைவன் திருவருள் துணையை நாடுங்கள். மேகம் பொழிவது போல், உங்களுக்கு (அவன் அருளாகிய) பெருஞ்செல்வம் மழையாய்ப் பொழியும். இயக்குறு - இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். பிழம்பு - தொகுதி. துயக்குறு - தளர்வடையும். பெயல் - மழை. கொண்டல் - மேகம்.

உயிர் உடைமை உன்னுடையதல்ல

தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண்டு
என்னது மாடென்று இருப்பார்கள் ஏழைகள்
உன்உயிர் போம்உடல் ஒக்கப் பிறந்தது
கண்ணது காணொளி கண்டு கொளீரே.

170

தன் நிழல் (வெயிலுக்கு ஒதுங்கத்) தனக்கு உதவாது. நிழல் (சாயை) நம்கூடவே வரும் என்றாலும், நின்று அதில் நாம் இளைப்பாற முடியுமா? முடியாது! இந்த உண்மை தெரிந்திருந்தும் (கண்டு) இது என்னுடைய செல்வம், நான் தேடியது, எனக்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று நினைப்பவர் ஏமாளிகள் (ஏழைகள்). உன்உயிர், நீ பிறக்கும்போது, உன் உடலோடு சேர்ந்து பிறந்தது, என்றாலும், அது ஒரு நாள் உன் உடலை விட்டுப் போய்விடும். (நீ தேடிய செல்வமும் அப்படித்தான்.) எனவே அகக்கண் கொண்டு அந்த உள் ஒளியை உணர்ந்து உய்வீர்களாக. கண் - அகக் கண். காண் ஒளி - உள் ஒளி.

காட்டிய செல்வம் கைவிட்டுப் போகும்

ஈட்டிய தேன்பூ மணம்கண்டு இரதமும்
கூட்டிக் கொணர்ந்து ஒரு கொம்பிடை வைத்திடும்
ஒட்டித் துரத்திட்டு அதுவலி யார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்ட வாறே.

171

ஒரு பூவில் தேன் (இரதம்-தேன்) நிறைந்திருப்பதை, அந்தப் பூவின் வாசத்தைக் கொண்டே அறிந்து வந்த வண்டு, அந்தத் தேனைத் திரட்டிக்

கொண்டு போய் ஒரு மரக் கொம்பில் கூடுகட்டிப் பாதுகாக்கும். (இதுவே கொம்புத் தேன்.) இப்படித் தேனீக்கள் சேர்த்த தேனடையை மனிதர்கள் தீப்பந்தம் கொளுத்தித் தேனீக்களை விரட்டி ஒட்டிவிட்டுத் தேனைத் தாங்கள் எடுத்துக் கொள்வர். அதைப் போலவே, ஒருவர்தேடித் திரட்டிய செல்வத்தையும் வலியவர் ஒருநாள், செல்வம் உடையவர்கள் வருந்தக் கைக் கொள்வர். ஈட்டிய - நிறைந்த. வலியார் - உடல் வலிமை மிக்கவர்கள். காட்டிக் கொடுத்தது கைவிட்டவாறே - அதாவது, தேன்கூடு மற்றவர் கண்ணில் படும்படி காட்டப்பட்டது. அது தான் இருப்பதைக் காட்டிக் கொடுத்தது. எனவே, கைவிட்டுப் போயிற்று. செல்வமும் அப்படித்தான் ஒரு நாள் பறிபோகும் என்பதைக் குறித்தது.

அருட் செல்வம் அதைத் தேடுங்கள்

தேற்றத் தெளிமின் தெளிந்தீர் கலங்கல்மின்
ஆற்றுப் பெருக்கில் கலக்கி மலக்காதே
மாற்றிக் களைவீர் மறித்துங்கள் செல்வத்தைக்
கூற்றன் வருங்கால் குதிக்கலும் ஆமே.

172

செல்வம் நிலையற்றது என்பதைத் தெரிந்து தெளிவடையுங்கள். முன்னமேயே அறிந்து தெளிந்தவர்கள் செல்வம் இல்லாமையை எண்ணிக் கவலைப்படாதீர்கள். ஆற்று வெள்ளம் போல் பெருகிவரும் செல்வச் செழிப்பைக் கண்டு கலங்கி மயங்காமல், (வெள்ளம் வந்ததுபோல், ஒரு நாள் திடீரென்று வற்றியும் போகும், எனவே) உங்கள் மனதை மாற்றிக் கொண்டு (பொருட் செல்வத்தின் மீது வைத்த பற்றை மாற்றிக் கொண்டு) இறையருளாகிய பெரும் செல்வத்தைப் பெற முயலுங்கள். முயன்றால் எமபயம்கூட உங்களை அணுகாது. தேற்ற - அறிந்து. தெளிமின் - தெளிவடைக. கலக்கி - கலங்கி. மலக்கி - மயங்கி. கூற்றன் - எமன். குதித்தல் - வெல்லுதல்.

சிமிழ்ச் செல்வமே செல்வம்

மகிழ்கின்ற செல்வமும் மாடும் உடனே
கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லும் கலம்போல்
அவிழ்கின்ற ஆக்கைக்கோர் வீடு பேறாகச்
சிமிழொன்று வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே.

173

மன மகிழ்ச்சி தரும் பெரும் செல்வமும், வீடு, வயல் என்ற பிற சிசுவ வளங்களும், ஆற்று வெள்ளத்தில் மிதக்கின்ற படகைப்போல் ஒரு நாள் கவிழ்ந்து விடும். அழிந்து போய்விடும் உடலுக்கு ஆதார சக்தியாகத்

தலைப் பகுதியில் சிமிழ் ஒன்று வைத்துள்ளதைப் பலரும் அறியாமல் இருக்கிறார்களே. சிமிழை அறிந்து அதன் பயன் உணர்ந்தால் அருளாகிய செல்வம் அமுத மழையாகப் பொழியும் என்பது கருத்து. மாடு - செல்வம். மிசை - மேல். அவிழ்கின்ற - அழிகின்ற. ஆக்கை - உடல். வீடுபேறு - ஆதாரசக்தி, கதிமோட்சம். சிமிழ் - உயிர்ச்சக்தியின் சேமிப்பு. இதைப் பெருக்கி உள்ளொளி காணும் யோக நிலையைக் குறித்தது.

செம்பொருள் சிவமே செல்வம்

வாழ்வு மனைவியும் மக்கள் உடன்பிறந்
தாரும் அளவேது எமக்கென்பர் ஒண்பொருள்
மேவும் அதனை விரிவுசெய் வாரகட்டுக்
கூவு துணைஒன்று கூடலும் ஆமே.

174

நல்ல வாழ்க்கை, அன்பான மனைவி, அருமையான பிள்ளைகள், உடன் பிறந்தார், சுற்றத்தார் என்று, 'எனக்கு என்ன குறை?' என்று கூறுபவர்கள் உலகில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் சிறந்த செம்பொருளான சிவன் அருளைப் பெறுகின்ற முயற்சியை ஆழமாக மேற்கொள்ள நினைப்பார்களேயானால், அந்தச் செம்பொருள் சிவம் கூவி அழைத்துக் கொள்ளத்தக்க துணையாக வந்து சேரவும் கூடும். ஒண்பொருள் - உயர்ந்த பொருள். விரிவு - விரிவாக, ஆழமாக. கூவு - கூவி அழைத்தல். கூடல் - கூடுதல், சேருதல்.

ஒரு வீடு ஒன்பது வாசல்

வேட்கை மிகுந்தது மெய்கொள்வார் இங்கில்லை
பூட்டும் தறிஒன்று போய்வழி ஒன்பது
நாட்டிய தாய்தமர் வந்து வணங்கிப்பின்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே.

175

எல்லாருக்கும் உலக வாழ்விலேயே ஆசை மிகுந்திருக்கிறது. உண்மைப் பொருளறியும் எண்ணம் உடையவர்கள் யாரும் இல்லை. இந்த உலக வாழ்வுக்கு ஆசைப்படுவதற்குக் காரணமான உடலுக்குள் உயிரைப் பூட்டி வைக்கும் இடம் ஒன்றுள்ளது. ஆனால், தப்பி ஓடவோ ஒன்பது வாசல்கள் உள்ளன. இந்த ஒன்பது வாசலில் ஏதாவது ஒன்றின் வழி உயிர் போய்விட்டால், உறவு முறை காட்டித் தாயார், சுற்றத்தார் எனப் பலரும் வந்து வணங்கிப்பின் (இறந்த உடல் போகச்) சுடுகாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்து விட்டு, உடலை அங்கே (எரிந்து போக)

விட்டுவிட்டுப் போய்விடுவார்கள். இதுதான் உலகியல். அறிக. வேட்கை - ஆசை. மெய் - உண்மை. பூட்டும் தறி - கட்டும் இடம் - இங்கே சுழுமுனை. நாட்டி - நிலை நாட்டி. தமர் - உறவினர்.

சிவ சிந்தனை செல்கதிக்குப் பரிசு

உடம்பொடு உயிர்இடை விட்டோடும் போது
அடும்பரிசு ஒன்றில்லை அண்ணலை எண்ணும்
விடும்பரி சாய்நின்ற மெய்நமன் தூதர்
சுடும்பரி சத்தையும் சூழகி லாரே.

176

உடலோடு பிறந்து தொடர்ந்து வந்த உயிர், நடுவில் உடலை விட்டுவிட்டு ஓடிவிடும். இப்படி ஓடும் உயிரைத் தடுத்து நிறுத்தி, அதை வெற்றி கொள்ள நிறுத்தி வைக்க ஒரு வழியும் இல்லை. எனவே, அப்போது உயிர் பிரியும் நேரத்தில் இறைவனை நினையுங்கள். நினைத்தால், உடலை விட்டு உயிரைப் போக விடுவதான பரிசைத் தர வந்த எம தூதர்கள், அந்த உயிருக்குத் துன்பத்தைத் தரமாட்டார்கள். சிவ சிந்தனை துன்பம் போக்கும் என்பதாம். அடும் - வெல்லும். பரிசு - வழி. விடும் பரிசு - உயிர் உடலை விடச் செய்வது. நமன் - எமன். சுடும் பரிசத்தை - வருத்துவதாகிய நரக வாதனையை.

4. இளமை நிலையாமை

கிழக்குஎழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே
விழக்கண்டும் தேறார் விழிஇலா மாந்தர்
குழக்கன்று மூத்து எருதாய்ச் சிலநாளில்
விழக்கண்டும் தேறார் வியன்உல கோரே.

177

கிழக்கே உதிக்கிற சூரியன் ஓடிப் போய் மேற்கே மறைகிறது. இதைப் பார்த்த பின்னும் கண்ணில்லாதவர்களாகச் சில மக்கள் இருக்கிறார்களே! இளங்கன்று சில நாளில் வளர்ந்து எருதாகிப் பின் இறப்பதைக் கண்டும், அறிவுத் தெளிவு பெறவில்லையே, இந்த அகன்ற உலகத்து மக்கள் என்று திருமுலர் வருந்துவது, தோன்றுவது மறையும், வளர்ந்தது மடியும், இளமை நில்லாது என்பதை உணர்த்தவே. உதித்த சூரியன் மறைவதையும் கன்று மூத்து மடிவதையும் கண்டபின்னாவது இளமை என்றும் போல் நிலைத்திருக்காது என்ற உண்மை உலக மாந்தருக்குத் தெரிய வேண்டும் என்பது குறிப்பு. குழக்கன்று - இளங்கன்று.

தூண்டி விடுக தூரிய ஒளிச் சுடரை

ஆண்டு பலவும் கழிந்தன அப்பனைப்
பூண்டுகொண்ட டாரும் புகுந்தறிவார் இல்லை
நீண்டன காலங்கள் நீண்டு கொடுக்கினும்
தூண்டு விளக்கின் சுடர்அறி யாரே.

178

பூமியில் பிறந்து பல ஆண்டுகள் பறந்தோடி விட்டன. என்றாலும் உயிர்க்கு முதல்வனான இறைவனைத் தம் உடம்பில் இடம்பெறச் செய்து கண்டு, அவனது அருள் வெள்ளத்தில் மூழ்கி, அவன் பேரருள் திறம் பெற்றாரில்லை. காலம் கடந்து கொண்டே போகிறது. நீண்ட காலம் உலகில் உயிர் வாழ நேர்ந்திருந்தும், ஆன்ம சோதியாய் ஒளிரும் ஆண்டவனின் அருட் சோதியைப் பெற இயலாதவர்களாக இருக்கிறார்களே, இந்த மக்கள்! எண்ணெயும் திரியும் இருந்தாலும், விளக்கின் சுடர் ஒளிவீசத் தூண்டுகோல் வேண்டும் என்பதால், தூண்டு விளக்கு எனப்பட்டது. இறையருள் பெற மனித முயற்சியும் தேவை என்பது குறிப்பு. அப்பன் - உயிர்த் தலைவன் இறைவன்.

உயிர் உள்ள போதே எண்ணுக இறைவனை

தேய்ந்தற்று ஒழிந்த இளமை கடைமுறை
ஆய்ந்தற்ற பின்னை அரிய கருமங்கள்
பாய்ந்தற்ற கங்கைப் படர்சடை நந்தியை
ஓர்ந்தற்றுக் கொள்ளும் உயிர்உள்ள போதே.

179

சிறிது சிறிதாக இளமை தேய்ந்து, முடிவில் ஒருநாள் முற்றிலும் நீங்க, முதுமை வந்து சூழ்ந்து கொண்டது. இப்படி முதுமை வந்த பிறகு (பின்னை), செய்து முடிக்க வேண்டிய பல நல்ல செயல்கள் செய்ய இயலாமல் போகும். எனவே, உடலில் உயிர் இருக்கும் போதே, இளமையும் வலிவும் உள்ள போதே, கங்கை ஆறு பாய்ந்து அடங்கியிருக்கும் விரிசடை உடைய நந்தியெம்பெருமானை எண்ணி உள்ளத்தில் இருத்திக் கொள்ளுங்கள். தேய்ந்தற்று - தேய்ந்து முடிந்து. ஆய்ந்தற்ற - ஆராய்ந்து செய்யத் தக்க. கருமம் - செயல். பாய்ந்து அற்ற - பாய்ந்து அடங்கிய. சடை - தலைமுடி. ஓய்ந்தற்று - எண்ணி உணர்ந்து.

இனிது இனிது இளமை இனிது

விரும்புவர் முன்என்னை மெல்லியல் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்
அரும்பொத்த மென்முலை ஆயிழை யார்க்குக்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரம் காயும் ஒத்தேனே.

180

மெல்லியல் மாதர் முன் என்னை விரும்புவர் - மென்மையான இயல்புடைய பெண்கள் முன்பெல்லாம் என்னை விரும்பினர்.

கரும்பைப் பிழிந்தால் கடைசியில் வரும் கரும்புச் சாறுபோல், பூமொக்கு போன்ற மார்பும் அழகிய அணிமணிகளும் கொண்ட பெண்களுக்கு, ஒரு காலத்தில் கரும்பைப் போல் இனித்த நான், இன்று எட்டிக் காய்போல் கசக்கிறேன். காரணம், என் இளமை போய்விட்டது. முதுமை அடைந்துவிட்டேன். எனவே எட்டிக் காயாகி விட்டேன் என்பது குறிப்பு. தகர்த்து - பிழிந்து. கடை - கடைசியில். நீர் - கருப்பஞ்சாறு. ஆயிழை - அழகிய அணிமணிகள். காஞ்சிரம் - மிகுந்த கசப்புத் தன்மை உடைய எட்டி.

இளமையிலேயே இறை அருள் தேடுக

பாலன் இளையன் விருத்தன் எனநின்ற

காலம் கழிவன கண்டும் அறிகிலார்

ஞாலம் கடந்து அண்டம் ஊடறுத்தான் அடி

மேலும் கிடந்து விரும்புவன் நானே.

181

சிறுவன், காளை, கிழவன், (பாலன், இளையன், விருத்தன்) எனப் பருவ காலங்கள் மாறிக் கழிந்து போவதைக் கண் எதிரே கண்டும், இளமைப் பருவம் என்பது நிலையற்றது என்பதை உணராமல் இருக்கிறார்கள். இந்த உலகையும், இந்த உலகைக் கடந்து நிற்கிற அண்டங்களையும் கடந்தும், அவற்றோடு கலந்தும் இருக்கின்ற திருவடித் துணையை, அவன் அருளை நான் மேலும் மேலும் விரும்பித் தொழுவேன். ஞாலம் - உலகம். அண்டம் - பல உலகங்கள். ஊடறுத்து - ஒன்று கலந்து.

வாழ்நாளை வீண் நாளாக்காதீர்

காலை எழுந்தவர் நித்தலும் நித்தலும்

மாலை படுவதும் வாழ்நாள் கழிவதும்

சாலும் அவ்வீசன் சலவியன் ஆகிலும்

ஏல நினைப்பவர்க்கு இன்பம் செய்தானே.

182

காலைப் பொழுதில் கண் விழித்து எழுந்தவர்கள், நித்தம் நித்தம் மாலைப் பொழுதாகி இரவு வந்தவுடன் உறங்கப் போவதும், இப்படியே ஒவ்வொரு நாள் பொழுதும் உறங்குவதும் விழிப்பதுமாக, வாழ்நாள் ஒவ்வொன்றும் மிகுதியும் வீணாகக் கழிகின்றன. அருமை உடையதாகிய வாழ்வை இப்படி வீணாக்குபவர்களை இறைவன் கோபிப்பான்

என்றாலும் அவனை மனம் பொருந்த, நாளும் நினைத்து
பணிபவர்களுக்கு அவன் தன்னைப் புரிவான் சாலும் - மிகவும்.
சுவையன் சினம் கொண்டவன் சில சொகுபங்களில் சினம் உடைய
மூர்த்தம் உருத்திரன் முத்தொழிலில் அழித்தல் தொழிலுக்கு அதுபதி
இவன் ஏன் பொருந்த

புலனை நகர தாண்டங்கும் போதம்

பருணசி ஐந்தும் ஓர் ஸாயினுள் வாழும்
பருணசி ஐந்து பறக்கும் விருகம்
பருணசி ஐந்தும் பணிநிறைவை படடவ
பருணசிப ஸாயும் பறக்கின்ற வாழே

163

பரு பொருந்த, வலிமைபாள் ஊசி ஐந்தும் என்றது மெய், வாய்,
கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐந்து புலன்களை இந்தப் புலன்களாகிய
ஊசிகள் ஐந்தும், நம் உடலாகிய ஒரு ஸாய்க்குள் வாழ்கின்றன இந்த ஐந்து
புலன்களும் அடங்கி இருக்க மாட்டா அவை தம் விருப்பத்துக்கு ஏற்பப்
பறக்கும் இடம்புடைபட இடனால் இவை மிருகம் (விருகம்)
என்பபட்டன (சிவரி காகம் என்பர்) இந்த ஐம்புலன்களும் அடங்கி,
அவற்றை அடக்கி, இவற்றைத் தம் விருப்பப்படி செயல்படாது, தன்னுள்
அடக்கித் தாண்டங்கச் செய்தால், இந்த உடலே விண்ணில் பறக்கும்
வித்தை கற்கும்

வினை வெல்ல வழி அறிக

கண்ணதும் காய்கதி ரோனும் உலகினை
உள்ளின்று அளக்கின்றது ஒன்றும் அறிகிலாள்
விண்ணுறு வானையும் விண்ணுறு வானையும்
எண்ணுறும் முப்பதில் ஈந்தது ஒழித் தாரே

164

கண்ணதும் என்றது ஞானம் தரும் இடமாகிய சத்திர கலை
காய்கதிபோல் சூரிய கலை என இங்கு பொருள் கொள்ள வேண்டும்.
இவை இடைகலை, பிங்கலை எனப்படும். இவை உடலுள் இருந்து,
உயிரியக்கத்தை நடத்துகிற உண்மை ஞானத்தைப் பலரும் அறிவாய்
விருக்கிறார்கள். இந்த ஞானத்தை முப்பது வயதுக்குள் அறிந்தவர்கள்
வானுடைப் பேறு பெறுவார்கள் (விண் உறுவார்). அறிவாதவர்கள்
வினைப் பலனை அனுபவித்து (வினை உறுவார்) வீழ்த்து படுவார்.

மீண்டும் மீண்டும் பிறக்காதிருக்க நினைக்க....

ஒன்றிய ஈர்எண் கலையும் உடல்உற
நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீதர்கள்
கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்புஒழி யாரே.

185

பதினாறு கலைகளும் (ஈரெண்) உடலில் பொருந்தியுள்ள உண்மை நிலையை அறிவற்றவர்கள் - கீழ் மக்கள் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. உயிர்களைச் சினந்தழிக்கின்ற காலனாகிய உருத்திர மூர்த்தி அவர்களை அழித்துக் கருப்பைக்குள் (கருக்குழி) வைக்கிறான். அதாவது, பிறவித்துயர் அடையச் செய்கிறான். இவர்களும் அறிவுத் தெளிவு பெறாமல் (திகைப்பு ஒழியாமல்) மீண்டும் மீண்டும் பிறந்திளைத்துப் பிறவித்துயருக்கு ஆளாகின்றனர். நீதர் - நீசர். மூடர், கீழ் மக்கள். கன்றிய - சினம் கொண்ட. கருக்குழி - பிறப்பு.

பக்குவம் எய்தும் பரமானந்தம்

எய்திய நாளில் இளமை கழியாமை
எய்திய நாளில் இசையினால் ஏத்துமின்
எய்திய நாளில் எறிவது அறியாமல்
எய்திய நாளில் இருந்துகண் டேனே.

186

பிறவிப் பேறு எய்தி, மனிதனாகப் பிறந்த பிறவியின் பெருமையை எண்ணி, அந்தப் பிறவியில் இளமைப் பருவம் இருக்கும் போதே இசை பாடி ஈசனைத் தொழுது பணியுங்கள். மானுடப் பிறப்பும், இளமையும் இருக்கும்போதே இறை உணர்வுக்குத் தடையாக இருந்த மன மயக்கங்களைத் தூக்கி எறிய அறியாது இருந்தவன், இதைத் தூக்கி எறியும் பக்குவ நிலை எய்தியபோது, என்னுள் இருந்த பரனோடு கலந்து பரமானந்தம் - பேரின்பம் கண்டேன்.